

AMAZONKA HOP TROP

A

1. Byly krásný naše plány,

C#mi

byla jsi můj celej svět,

Hmi A

čas je vzal a nechal rány,

Hmi E

starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,

ale život utíká,

už na "táto" slyší jinej,

i když si tak neříká.

A

R: Nebe modrý zrcadlí se

F#7

Hmi

v řece, která všechno ví,

A

stejnou barvu jako měly

Hmi E

tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,

všude, kde jsem s tebou byl,

"Amazonka" říkávali,

a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, ze ti mládí

pod rukama utíká

vedly k tomu, ze ti nikdo

"Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,

jak sis časem myslela,

vadil možná trampskej šátek,

nosit dáls' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku,

samá dečka, samej krám,

já si přál jen, abys byla

pořád stejná, přísahám,

Hmi A

pořád stejná, přísahám.

BATALION

SPIRITUÁL KVINTET

Emi G D Emi G D

Emi Hmi Emi

R: Víno máš a markytánku, dlouhá

noc se prohýří,

G D Emi G D

víno máš a chvilku spánku, díky,

Emi Hmi Emi

díky, verbíři.

Emi G

Ami Emi Hmi

1. Dříve, než se rozední, kapitán k

osedlání rozkaz dává,

Emi D Emi Hmi Emi

ostruhami do slabin koně pohání,

G Ami

Emi Hmi

tam na straně polední čekají zeny,

zlaťáky a sláva,

Emi D Emi Hmi

Emi

do výstřelů z karabin zvon už

vyzvání.

Emi G D Emi

*: Víno na kuráž a pomilovat

markytánku,

G D Emi Hmi Emi

zítra do Burgund batalion zamíří,

G D Emi

víno na kuráž a k ránu dvě hodiny

spánku,

G D Emi Hmi Emi

díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprašen je batalion, poslední

vojáci se k zemi hroutí,

na polštáři z kopretin budou věčně

spát,

neplač, sladká Marion, verbíři

nové chlapce přivedou ti,

za královský hermélín padne každý

rád.

*:

R:

MOTÝLÍ HRA

JAN JAKUB NOHA

Ami Dmi G

R₁: Motýlí hra při níž se tančí valčík

C F E Ami

já tě chci a ty mě taky chceš.

Motýlí hra při níž se tančí valčík

Hudba hraje a tanec začíná

1. A ONI: Pálili smrtku a vesele se

smáli,

chválili život a bylo ji do tance

hřáli si lože a s tím životem si hráli

Brázdili moře, aby měli šťastný klid

R₂: A my jsme motýlí hra při níž se

tančí valčík,

já tě chci a ty mě taky chceš

2. A ONI: Chtěli se vznést tak říkali

si láska,

nechtěli se splést, tak říkali si

nenávist

a bez víry se hbitě proplétali,

jenže nad tím vším stříbrný obláček

R₂:

3. Jenže: Co bude dál to nikdo z nás

už neví

[:budeme se chtít a budeme se

opouštět:]

BLÍZKO LITTLE BIG HORNU GREENHORNS / LEON PAYNE

Ami

1. Tam, kde leží Little Big Horn, je
indiánská zem,

Dmi

tam přijíždí generál Custer se
svým praporem,

Ami

Dmi

modrý kabáty jezdců, stíny
dlouhých karabin,

Ami

A

a z indiánskejch signálů po nebi
letí dým.

A

E⁷

R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem
v noci sen,

A

pod sedmou kavalerií jak krví
rudne zem,

D

kmen Siouxů je statečný a dobře
svůj kraj zná,

E⁷

A

Ami

proč Custer neposlouchá ta slova
varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu
šedivou prérii

táhne generál Custer s sedmou
kavalerií,

marně mu stopař Bridger radí:
zpátky povel dej,

jinou možnost ještě máš, život si
zachovej.

R:

3. Tam blízko Little Big Hornu se
vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z
karabin,
límce modrejch kabátů barví krev
červená,

kmen Siouxů je statečný a dobře
svůj kraj zná.

R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem
v noci sen,

pod sedmou kavalerií jak krví
rudne zem,

kmen Siouxů je statečný a dobře
svůj kraj zná,

proč Custer neposlouchal ta slova
varovná?

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam
duní nad krajem,

v oblaku prachu mizí Siouxů
vítězný kmen,

cáry vlajky hvězdnatý po kopcích
vítr vál,

tam uprostřed svých vojáků leží i
generál.

R:

CARPE DIEM AG FLEK

Ami **Dmi⁷**

1. Nadešel asi poslední den,

G

Emi

podívej, celá planeta blázní,

Ami

Dmi⁷

a já neuroním ani slzu pro ni,

G

jenom zamknu dům,

Ami **Dmi⁷**

půjdu po kolejích až na konečnou,
G **Emi**

hle, jak mám krok vojensky rázný,
Ami **Dmi⁷**

a nezastavím ani na červenou,
G

natruc předpisům.

Ami **G** **Ami** **G**

C

R: Tak tady mě máš, dnes můžeš
říkat klidně, co chceš,

Ami **G**

zbylo tak málo vět, tak málo slov,
co nelžou.

2. Už si nebudeme hrát na román,
setři růž, nikdo nás nenatáčí,

je poslední den a zbyla nám jen
miska cukroví,

ať všechny hospody dnes doženou
plán,

ať svět z posledního pije a tančí,
já nebudu pít, nechám naplno znít
v hlavě všechno, co mám.

3. Žádný slib z těch, co jsem ti dal,
nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,

tak ať točí se svět, mladší o deset
let,

na desce Jethro Tull,
ať platí aspoň dnes, co dřív jsem

jen lhal,
carpe diem, život je krátký,

v tvých očích je klid a nemám chuť
snít,

co by bylo dál.

R: Tak tady mě máš, dnes můžeš
říkat klidně, co chceš,

zbylo tak málo vět, tak málo slov ...

ZÍTRA RÁNO V PĚT JAREK NOHAVICA

Emi **G**

1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi
postaví,

C **D⁷** **G** **E⁷**

ještě si naposled dám vodku na
zdraví,

Ami **D⁷** **G**

G/F# **Emi**

z očí pásku strhnu si, to abych
viděl na nebe,

Ami **H⁷** **Emi** **E⁷** **Ami**

D **G** **G/F#** **Emi**

a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,

Ami **H⁷** **Emi**

a pak vzpomenu si na tebe.

2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně
kněz,

řeknu mu, že se splet', že mně se
nechce do nebes,

že žil jsem, jak jsem žil, a stejně
tak i dožiju

a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

3. Až zítra ráno v pět poručík
řekne:"Pal!",

škoda bude těch let, kdy jsem tě
nelíbal,

ještě slunci zamávám, a potom líto
přijde mi,

ze tě, lásko, nechávám, samotnou
tady na zemi,

ze tě, lásko, nechávám, na zemi.

4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš
prát

a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě
skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a
žij,
na mě nezapomeň a žij...

BLUES FOLSOMSKÉ VĚZNICE GREENHORNS / JOHNNY CASH

G
1. Můj děda bejval blázen, texaskej
ahasver,

G⁷
a na půdě nám po něm zůstal
ošoupanej kvér,
C G
ten kvér obdivovali všichni kámoši
z okolí

D⁷ G
a máma mi říkala: "Nehraj si s tou
pistolí!"

2. Jenže i já byl blázen, tak zralej
pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhle
dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenou chtěl
jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si
na Bonnie and Clyde.

3. Ale udělat banku, to není žádněj
žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas
vylít' jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak
slon,

takže za chvíli mě veze policejní
anton.
4. Ted' okno mřížovaný mi říká, že
je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle
Folsom Blues.
pravdu měla máma,
radila: "Nechod' s tou holkou a taky
mi říkala, nehraj si s tou pistolkou."

JÁ BUDU CHODIT PO ŠPIČKÁCH PETR NOVÁK

C F Dmi G
1. Zavři oči a jdi spát, vždyť už bude
brzo den,

C F Dmi G
nech si o mně něco zdát, ať je
krásný ten tvůj sen.

Dmi G Dmi
G
R: Já budu chodit po špičkách, snad
tě tím nevzbudím,

Dmi G F G
ráno, až slunce vyjde v tmách,
polibkem tě probudím.

2. Jdi si lehnout, ať už spíš a ať z
toho snu něco máš,
ráno, až se probudíš, polibek mi
taky dáš.

R:
3. Rozhod' vlasy na polštář a sni o
mně krásnej sen,
nebo ráno nepoznáš, ze je tady
nový den.

R:

CASEY JONES GREENHORNS

A
1. Pojd'te ke mně vy, co máte po
práci,

H⁷ E⁷
strojvůdci, výhybkáři, nádražáci,

A
poslechněte si o srdci jako bronz,

E⁷ A
který nosil ve své hruď Casey
Jones.

2. Bylo to zrovna po těch velkejch
deštích,

Casey vylez' na mašinu samej
smích,
a jako vždy, i dnes pro něj hlavní
je,

ve vlaku ze poštu veze do Virginie.

A
R: Casey Jones na lokálce svojí,

H⁷ E⁷
Casey Jones - mašinfirův král,

A
Casey Jones smrti se nebojí,

E⁷ A
do poslední chvíle na mašině stál.

3. Poslouchejte, brzdaři a tuláci,
ty deště v trati udělaly zlou práci,
marný bylo Casey Jonese snažení,
vlak nabíral čím dál větší
zpoždění.

4. Ale můžete vzít na to všichni jed,
jet vopatrně Casey dlouho
nedoved',

náhle řekl: "Ať nás třeba vezme
d'as,
poštovní vagon, ten já dovezu
včas!"

R:
5. Někdy je život strašněj než v
černejch snech,

někdy má člověk počkat, nebejt
samej spěch,

Casey kouká a voči ho bolejí,
proti sobě vidí vlak v tý samý
koleji.

6. A tak se teda rítí proti vlaku vlak,
lidi už se zachraňjou všelijak,
jenom Casey stojí jako kapitán,
když pod ním jeho loď jde vstříc
hlubinám.

R:
7. Až pojeděš tam k Virginskej
horám blíž,
uvidíš tam vedle trati z pražců kříž,
koleje tam v noci svítěj' jako

bronz,
tam umřel král mašinfirů Casey
Jones., R:

CIZINEC GREENHORNS

Ami Dmi Ami
1. Na kraji pouště sluncem spálený
Dmi Ami E Ami
stojí naše malý město dřevěný,

Dmi Ami
jednoho dne, právě čas oběda byl,
Dmi Ami E Ami
se na kraji města jezdec objevil.
2. Měl černý sombrero, na něm bílej
prach,

pod ním hadí oči, ze kterejch šel
strach,
místo cigarety měl v ústech růži,
na stehnech pouzdra z chřestýších
kůží.

F **G**

R: Tu jeho tvář, tu každý z nás
poznal,

F **C**

na každém nároží zatykač vlál,

Dmi **Ami**

na něm cifra, za kterou by sis žil,

E **Ami**

a přece nikdo z nás nevystřelil.

3. Pomalu projížděl hlavní ulicí,
město bylo tichý jak město spící,
před saloonem zastavil a z koně
slez',

jeho stín šel za ním a za stínem
děs.

4. Zábava u baru prudce zvadla,
když vešel dovnitř s tváří u
zrcadla,

objednal si pití a v místnostech
těch

každej z chlapů poslouchal jenom
svůj dech.

R:

5. On jenom se usmál a dopil svůj
drink,

mexickým dolarem o barpult cink',

pak ke koni došel krokem

pomalým,

za chvíli zmizel jak z doutníku
dým.

CUKRÁŘSKÁ BOSSA- NOVA JAREK NOHAVICA

Cmaj⁷ C^{#dim} Dmi⁷ G⁷
1. Můj přítel snídá sedm kremrolí
Cmaj⁷ C^{#dim}
a když je spořádá, dá si repete,
Dmi⁷ G⁷
cukrlátko,

Cmaj⁷ C^{#dim} Dmi⁷
G⁷
on totiž říká: "Dobré lidi zuby
nebolí

Cmaj⁷ C^{#dim}
a je to paráda, chodit po světě
Dmi⁷ G⁷ Cmaj⁷ C^{#dim}
Dmi⁷ G⁷
a mít, mít v ústech sladko."

Cmaj⁷ C^{#dim} Dmi⁷ G⁷
R: Sláva, cukr a káva a půl litru
becherovky,

Cmaj⁷ C^{#dim} Dmi⁷
G⁷
hurá, hurá, hurá, půjč mi bůra,
útrata dnes dělá čtyři stovky,

Cmaj⁷ C^{#dim}
všechny cukrářky z celé republiky
Dmi⁷ G⁷
na něho dělají sladounké cukrbliky
Emi⁷ A⁷
a on jim za odměnu zpívá zas a
znovu

Dmi⁷ G⁷ Cmaj⁷
C^{#dim} Dmi⁷ G⁷

tuhletu cukrářskou bossa-novu.

2. Můj přítel Karel pije šťávu z
bezinek,

říká, že nad ni není,
ze je famózní, glukózní,
monstrózní, ať si taky dám,
koukej, jak mu roste oblost
budoucích maminek
a já mám podezření,
ze se zakulatí jako míč
a až ho někdo kopne, odkutálí se
mi pryč

a já zůstanu sám, úplně sám.

R:
3. Můj přítel Karel Plíhal už na
špičky si nevidí,
postava fortelná se mu zvětšuje,
výměra tři ary,
on ale říká: "Glycidy jsou pro lidi,"
je prý v něm kotelna, ta cukry
spaluje,

někdo se zkáruje, někdo se zfetuje
a on jí bonpari, bon, bon, bon,
bonpari.

R:

DÁL, DÁL, DÁL PACIFIK

A C^{#mi} D E⁷

1. Za horama zlato hoří v žilách
Černejh skal,

A C^{#mi} D E⁷
horečkou tě nohy povedou,

A C^{#mi} D
E⁷
nepřemejšlej, chvilku nato ruksak
rychle sbal,

D H⁷ E⁷
zanech doma holku zklamanou.
2. Nezapomeň s sebou bibli,
nezbyde ti víc,
nežli v těžký chvíli modlení,
Eskymáci prej tam bydlej, neroste
tam nic,
prokleješ to zlatý kamení.

A D A
R: Dál, dál, dál, co řeka pramení,

H⁷ E⁷
tam, kde břeh ukrývá drahý
kamení,

A D A
dál, dál, dál tou řekou mámení,

E⁷ A
tam, kde na tě kývá zlatý znamení.

3. Snad se vrátíš jako tulák nebo
jako pán,
nebo zůstaneš v tý zemi spát,
nekoupíš si ani burák, až se vrátíš
k nám,

jak se budeš vo ty prachy bát.

4. Holka se ti dávno vdala, spadlo
stavení,
na tebe už každej zapomněl,
máma, co se na tě smála, už je pod
zemí,

a pro ni jsi valoun zlata chtěl.

R:

5. Postavíš si barák bílej v modrým
pobřeží,
bankéři se vo tě budou prát,

už nebudeš, chlapče milej, vo to
neběží,

už nebudeš šťastnej klidně spát.
R:

DVA HAVRANI ASONANCE

Dmi C Dmi

1. Když jsem se z pole vracela,

C Dmi

dva havrany jsem slyšela,

F C

jak jeden druhého se ptá:

Dmi C Dmi

[: kdo dneska večeri nám dá? :]

2. Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl

[: a takto jemu odpověděl: :]

3. "Za starým náspem, v trávě
schoulený

tam leží rytíř v boji raněný,

a nikdo neví, ze umírá,

[: jen jeho kůň a jeho milá." :]

4. "Jeho kůň dávno po lesích běhá

a jeho milá už jiného má,

už pro nás bude dosti místa,

[: hostina naše už se chystá." :]

5. "Na jeho bílé tváře usednem

a jeho modré oči vyklovem,

a až se masa nasytíme,

[: z vlasů si hnízdo postavíme." :]

JASNÝ JAK FACKA HOP TROP

Emi D C

1. Tak už to vře a chlapi vostrý jsou
jak meče

G D G

a ze maj' vztek, tak pijou, co jen
trochu teče,

D Ami H⁷

na lodi jak by měla přijít velká
bouře,

Emi D C Emi

to, co se děje, skoro podobá se
vzpouře.

2. Začal si kapitán, co hrozný tvrdil
věci,

za který držet by ho měli v pevný
kleci,

říkal, že svět je vlastně velikánská
koule,

a nikdo nevěřil mu ani na půl
coule.

Emi G D

R: Jasný jak facka, země je placka

Ami G

a kolem dokola jen oceán,

Emi A

do tisíc láter, tvrdil to páter,

C F D

a to je víc než kapitán,

G D

ten když si nahne, hned ho to táhne

Ami G

pořád na západ do Indie,

Emi A

po zlatě prahne, skončí na ráhně

C G

a dýl než tejden nepřezije.

3. Bylo by snadnější než jeho tvrdou
hlavu

přesvědčit vorvaně anebo mořskou
krávu,

ze kdo se jednou vydal do
neznámejch proudů,

dostal se zaručeně k poslednímu
soudu.

R:

KYTKA NEDVĚDI

D G D

1. Otvírám lásku na stránce "rád",

A D

přišel jsem, milá má, něco ti dát,

G D

zeptat se, co děláš a jakej byl den,

A D

pohládit tvář, tu kytku si vem.

D G D

R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,

A D

jestli má touha tě neporaní,

G D

ty jsi tak jiná, pojď, ruku mi dej,

A D

s tebou je celej svět jak

vyměněnej.

2. Sedíme tu spolu a slova si jdou,

propletený prsty leží na kolenou,

oči jako čert a malinkej nos,

ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.

R:

IMAGINÁRNÍ HOSPODA SLÁVEK JANOUŠEK

Emi **Ami⁷**
1. Rok uplynul, a je zase po pouti,

Hmi⁷ **Ami⁷**
vracíme se domů od Malinů,

Emi **Ami⁷**
čas hlídají teď k ránu už jen
kohouti

Hmi⁷ **Ami⁷**
D

a my dvě stě metrů jdem snad
hodinu, hodinu, hodinu.

Ami⁷ **D**
*: Rozhlídnu se po měsíci,
G **G/F#** **Emi**
zda mraky jeho světlo nepropustí,
ale kdepak,

Ami⁷ **D** **G**
zamračeno, zataženo, jen lampa na
ulici svítí,

Emi **Ami⁷** **D**
Ami⁷
svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí a
slabě mrholí,

D
všude už je zavřeno.

Hmi⁷
X: Ten rok, kluci, hergot kruci,

Ami⁷
zase přines' kulový,
ale příště, fakticky už příště,
D
jen neslibuj, Olino.

Hmi⁷
Hele, tady tohle parkoviště,
Ami⁷ **D**
zde přeci stála hospoda, Frimlovi,
Frimlovi,

Ami⁷ **D**
a zde se čuralo, a tam se pivo
točilo,

Hmi⁷ **Ami⁷**
v téhle kaluži, tady stál věšák na
kabát,

D
sem ses posadil, tudy se chodilo.

Hmi⁷
Přeci, kluci, hergot kruci,

Ami⁷
dnes ještě nepůjdem spát,
Cmaj⁷
zaparkujem? Se ví, ze zaparkujem!

G **Hmi⁷**
R: V imaginární hospodě hned jsme
si sedli,

G **Hmi⁷**
u imaginárního stolu půllitry jsme
zvedli,

Ami⁷ **D**
na imaginárních židlích imaginární
řeči vedli

Ami⁷ **D**
po roce spolu, s pocitem, ze jsme v
pohodě,

Ami⁷
už dávno ne.
2. Další rok uplynul, moc o sobě
nevíme,

jen to, ze z mnohých plánů jsme
slevili,
ze je pár věcí, za které se stydíme,
každý na někoho něco ví,
jak jsme se změnili, změnili,
změnili.

*: Rozhlídnu se po měsíci,
jestli ještě nám svůj koncert spustí,
ale kdepak,

zamračeno, zataženo, jen lampa na
ulici svítí,
svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí a
slabě mrholí.

R: V imaginární hospodě cítíme tu
vadu,

u imaginárního stolu podepřenou
bradu,
na imaginárních židlích v lokále
vzadu

zpíváme spolu s pocitem, ze jsme
v pohodě,
píseň beze slov.

3. Na na na ...

*: Rozhlídnu se po měsíci,
jestli ještě nám svůj koncert spustí,
ale kdepak,

zamračeno, zataženo, jen lampa na
ulici svítí,
svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí, a
nebo kdekoli ...

MISSISSIPPI BLUES PACIFIK

Ami Dmi
1. Říkali mu Charlie a jako každéj
kluk
Ami G Ami
kalhoty si o plot potřhal,
Dmi
říkali mu Charlie a byl to Toma
vnuk,
Ami G Ami
na plácku rád košíkovou hrál,
C F
křídou kreslil po ohradách plány
dětskejch snů,
Dmi E
až mu jednou ze tmy řekli: konec
je tvejš dnů,
Ami Dmi
někdo střelil zezadu a vrub do
pažby vryl,
Ami G Ami
nikdo neplakal a nikdo neprosil.
C Ami F G
C
R: Mississippi, Mississippi, černý
tělo nese říční proud,
Ami F G
C Ami
Mississippi, Mississippi, po ní
bude jeho duše plout.
2. Říkali mu Charlie a jako každéj
kluk
na trubku chtěl ve smokingu hrát,
v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj
pluk,
uměl se i policajtům smát,

odmalička dobře věděl, kam se
nesmí jít,
který věci jinejm patří a co sám
může mít,
ze si do něj někdo střelil jak do
hejna hus,
netušil, a teď mu řeka zpívá blues.

R:
3. Chlapec jménem Charlie, a jemu
patří blues,
ve kterým mu táta sbohem dal,
chlapec jménem Charlie snad ušel
cesty kus,
jako slepý na kolejích stál,
nepochopí jeho oči, jak se může
stát,
jeden ze má ležet v blátě, druhéj
klidně spát,
jeho blues se naposledy řekou
rozletí,
kdo vyléčí rány, smaže prokletí.

R:
C Ami
R: + [: [: Mississippi,
Mississippi ... :] :]

MORITURI TE SALUTANT KAREL KRYL

Emi D Ami Emi
1. Cesta je prach a štěrk a udusaná
hlína
G Ami D⁷ G
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Ami D G
H
[: a z hvězdných drah má šperk, co
kamením se spíná,

Emi D Emi D
Emi D(-)
a pířka touhy z křidel Pegasů. :]
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční
dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
[: a z očí chtějí jí plá, když háže do
neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol.
:]

D
R: Seržante, písek je bílý jak paže
Daniely,
Emi
počkejte chvíli! Mé oči uviděly
D⁷
tu strašně dávnou vteřinu
zapomnění,
Emi D⁷
seržante! Mávnou, a budem
zasvěcení!
Emi D Emi
D Emi H⁷(-)

Morituri te salutant, morituri te
salutant!
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na
zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí,
[: a marš mi hrál zvuk děl, co
uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :]
4. Cesta je těr a prach a udusaná
hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
[: rezavý kvěr - můj brach a sto let
stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :]
R:

KOČOVNÍCI GREENHORNS

Ami Emi
Ami
1. Stáda hnát je pěkněj job k jatkým
stepí dlouhou,
Emi Ami
jak honákem se můžeš stát, já
řeknu pravdu pouhou:
C G C
G
to chtěli skot pro Queensland, do
Campsey, jak je zvykem,
Ami Emi
Ami
a přišel jsem a vzali mě, a tak jsem
kočovníkem.
C G C G
R: Tak podej kolem láhev a podle
starejš zvyků
Ami Emi Ami
na zdraví se dneska pije s bandou
kočovníků.
2. Už dobytek se počítá a všechno už
se chystá,
muži sedí na koních a brzo hned
se z místa,
jsou zlý i dobrý tady, Ir, Němec v
jednom šiku,
advokáti, doktoři v tý bandě
kočovníků.
R:
3. Já takhle ráno stáda pás', kde tráva
byla svěží,
ze přerazí mě, at' jdu pryč, hned
usedlík sem běží,
já říkám:"Tíše, brácho, já bouchám
někdy mžikem,

tady mluvíš s poctivým, cti dbalým
kočovníkem."

R:

4. Prej dobytek nám zabaví, no tohle
pro nás není,

je moc těžký nás nachytat a přimět
k zaplacení,

a maso v krámě koupit je proti
našim zvykům,

zaběhlej se najde kus, ten patří
kočovníkům.

R:

5. A děvče v Sydney povídá: "Pryč
nechoď, jsem tak sama,"

já na to: "Škoda, do sedla už
nevejde se dáma,

tak chlapci, táhnem zpátky, ať kdo
chce co chce říká,

někde poblíž Marano prej hledaj'
kočovníka."

Ami **Emi**

Ami

R: + na zdraví se dneska pije s
bandou kočovníků ...

KLUIŽTĚ

KAREL PLÍHAL

C **Emi⁷/H Ami⁷** **C/G**

Fmaj⁷ **C** **Fmaj⁷** **G**

1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp'
z noční oblohy

C **Emi⁷/H Ami⁷** **C/G** **Fmaj⁷**

C **Fmaj⁷** **G**

jednu malou kapku deště, ta mu
spadla pod nohy,

C **Emi⁷/H Ami⁷** **C/G**

Fmaj⁷ **C** **Fmaj⁷** **G**

nejdřív ale chytil slinu, tak šáh'
kamsi pro pivo,

C **Emi⁷/H Ami⁷** **C/G** **Fmaj⁷**

C **Fmaj⁷** **G**

pak přitáhl kovadlinu a obrovský
kladivo.

C **Emi⁷/H Ami⁷** **C/G**

R: Zatím tři bílé vrány pěkně za
sebou

Fmaj⁷ **C** **D⁷** **G**

kolem jdou, někam jdou, do rytmu
se kývají,

C **Emi⁷/H Ami⁷** **C/G**

tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou

Fmaj⁷ **C** **Fmaj⁷**

C

kolem jdou, někam jdou,
nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik

ztichlým letním večerem,

pak tu kapku všude rozstřík'

jedním mocným úderem,

celej svět byl náhle v kapce a

vysoko nad námi

na obrovské mucholapce visí nebe
s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na
zmačkané polštáře,

kdo si mě vzal kolem ramen a

políbil na tváře,

kdesi v dálce rozmazaně strejda

kovář odchází,

do kalhot si čistí ruce umazané od
sazí.

C **Emi⁷/H Ami⁷** **C/G** **Fmaj⁷** **C**
D⁷ **G** **C** **Emi⁷/H Ami⁷** **C/G** **Fmaj⁷**
C **Fmaj⁷** **C**

JOHN HARDY GREENHORNS

G

1. John Hardy, to byl malej
chudinka,

Emi G

měl za pasem pár bouchaček,
v západním pohraničí chlapa
voddělal,

Emi(G) (D) (G)

[: chtěl utýct bez voplejtaček. :]

2. John Hardy nad karetním stolkem
stál

a do hry nechtělo se mu,
nahnědlá holka dolar na stůl
hodila:

[: "Rozdejte taky Hardymu!" :]

3. John Hardy čtyři karty vytáhnul,
a Číňan sebral jenom dvě,
John vytáh' moc, tak Číňan
shrábnul bank

[: a John mu pomoh' do rakve. :]

4. Chtěl chytit John vlak směrem na
východ,

ve tmě si ale spletl trať,
najednou cítí ruku šerifa:

[: "Já musím želízka ti dát!" :]

5. Přivedli Johna pod šibenici

a zbejvala jen chvílička,
já zaslech' jeho slova poslední:
[: "Pravdu má jenom bouchačka!
:] :]

SHANE COUNTRY BEAT JIŘÍHO BRABCE

Ami G

Ami

1. Tam někde v dálce oheň kvet', a
tak jsem k němu jel,

G F

E

jen tak s chlapama posedět jsem
zrovna tenkrát chtěl,

F G F E

ten stařík s tváří vrásčitou jak
dubovej kmen

Ami G

Ami

vyprávěl pověst letitou o střelci
jménem Shane.

G Ami G Ami

R: Byl to Shane, byl to Shane.

2. Je v kraji klid, však bejval čas,
kdy Reed tu s bandou vlád',

všem při tom jménu běhal mráz a
nikdo nemoh' spát,

Reed zabíjel a všechno bral,
všechno včetně žen,

a strašlivě se začal smát, když
slyšel jméno Shane.

R:

3. Shane, to je zlý svědomí lumpů
jako Reed,

i když je člověk jako my, tak líp se
umí bít,

a pak nám pastor vyjevil, ze měl
dnes živej sen,

a den nato se objevil střelec
jménem Shane.

R:

4. Měl tváře prachem šedivý a oči
jako len,

měl divný jméno mazlivý, on
jmenoval se Shane,

my všichni na něj koukali, co se
bude dít,

pak jména svý jsme říkali, a on dal
koni pít.

R:

5. Měl šaty z módy vyšlý snad, v
tom se nevyznám,

a unavenej na zem pad' k žlutejm
diviznám,

a pak se zdvih', řek': "Už jsem fit,"
jen trochu přitom zív',

a řek' nám, že jde vyčistit ten
Augiášův chlív.

R:

6. A v saloonu tou dobou Reed se
svoji bandou byl,

ten Reed by jistě přestal pít, kdyby
vytušil,

ze dostane ho pistolník s očima
jako len,

štíhlej jako řeholník, muž toho
jména Shane.

R:

7. Shane bouchačku si spustil níž,
než do saloonu vlez',

a my nad ním dělali kříž, vidím to
jako dnes,

a pak jsme jenom slyšeli šest
poctivejch ran,

a tím, ze rány zazněly, zhas' celej
Reedův klan.

R:

8. Shane vyšel ven, měl pevnej krok
a řek': "Je hotovo,"

však rudá krev mu barví bok, on
měl v něm olovo,

pak řek', že je čas odejít, v očích
měl chladnej cejn,

a v saloonu byl mrtvej klid, on
jmenoval se Shane.

R:

9. Ten večer rosou zastudil a na kůži
sed' chlad,

i já, ač jsem se nenudil, jsem řek',
že půjdu spát,

my dali jsme si po loku, stařík spí
už svůj sen,

jen já mám jizvu na boku a můj
jméno je Shane.

R: ,R:

PORANĚNÝ KOLENO PACIFIK

Emi D
1. Poraněný koleno to místo jméno má,
Emi D
krví zpitá země, co tance duchů zná,
Emi D
bídu psanců štvanejch a z kulovnice strach,
C (H⁷) H⁷(Emi)
země, která skrývá zlatej prach.
2. Dýmky míru zhasly a zoufalství jde tam
na pahorek malý, kde z hanby stojí chrám,
z hanby bledejších tváří, co prej dovedou žít,
s Písmem svatým přes mrtvolu jít.
Emi C G
R: Až z větrnejch plání zazní mocný hlas,
Emi G Emi
zazní hlas, zazní hlas touhy mý,
C G
Siouxové táhnou z rezervací zas,
Emi G Emi
táhnou zas, táhnou zas, stateční.
3. Poraněný koleno je místo prokletí,
Siouxové táhnou jak tenkrát před lety,
pošlapaný právo kdo v zemi otců má,
tomu slova jsou tak zbytečná.
4. Poraněný koleno, ať hoří Kristův kříž,

dětem týhle země ať slunce vyjde blíž,
láska kvete krajem a písňě znějí dál
tam, kde hrdý Sioux věrně stál.
R:
5. Černý hory v dálce prý otvírají den,
tam z jeskyně větrů k nám Mesiáš jde ven,
voják hlavu sklopí a k nohám hodí zbraň,
pochopí, kdo splatil krutou daň.
6. Tři sta bojovníků tak, jako jeden muž,
neproklál jim srdce zlý nenávisti nůž,
pro kousek svý země svůj život půjdout dát,
i jejich děti chtěj' si taky hrát.

SAMETOVÁ ŽLUTÝ PES

G C G C
1. Vzpomínám, když tehdá před léty začaly lítat rakety,
G C D
zdál se to bejt docela dobrej nápad,
G C G C
saxofony hrály unyle, frčely švédský košile
G Emi C D
a někdo se moh' docela dobře flákat.
2. Když tam stál rohatej u školy a my neměli podepsaný úkoly,
už tenkrát rozhazoval svoje sítě,

poučen z předchozích nezdarů sestrojil elektrickou kytaru
a rock'n'roll byl zrovna narozený dítě.

G D Emi
C
R: Vzpomínáš, takys' tu žila, a nedělej, že jsi jiná,
G D C D G
taková malá pilná včela, taková celá sametová.
3. Přišel čas a jako náhoda byla tu bigbítová pohoda,
kytičky a úsmevy sekretářok,
sousedovic bejby Milena je celá blbá z Boba Dylana,
ale to nevadí, já mám taky nárok.
4. Starý, mladý nebo pitomí mlátili do toho jako my,
hlavu plnou Londýna nad Temží,
a starej dobrej satanáš hraje u nás v hospodě mariáš
a pazoura se mu trumfama jenom hemží.
R: Vzpomínáš, už je to jinak, a jde z toho na mě zima,
ty jsi, holka, tehdá byla taková celá sametová.
5. A do toho tenhle Gorbačov, co ho znal celej Dlabačov,
kopyta měl jako z Arizony,
přišel a zase odešel a nikdo se kvůli tomu nevěšlel
a po něm tu zbyly samý volný zóny.
R: [: Vzpomínáš, jak jsi se měla, když jsi nic nevěděla,
byla to taková krásná cela a byla celá (sametová) ... :]

SPATŘIL JSEM KOMETU JAREK NOHAVICA

Ami
1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G⁷
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E⁷
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.
Ami Dmi
R: O vodě, o trávě, o lese,
G⁷ C
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami Dmi
o lásce, o zradě, o světě
E E⁷ Ami
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.
3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech

tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvčká tajemství přírody,
ze jenom z člověka člověk se narodí,
ze kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf

zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru

stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,

o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

ZAHRADNICKÁ KAREL PLÍHAL

C Ami⁷ G⁷ C B^b
1. Určitě sejdeme se po letech,

F G⁷₄^{sus} C
spoléhám na boží mlejny,
Ami⁷ G⁷ C B^b
možná, ze přibereš po dětech,

F G⁷₄^{sus} C
oči však budeš mít stejný.

B^b F G⁷₄^{sus}
Ty oči, co viní mě ze zrady,

B^b F G⁷₄^{sus}
co se z nich slzy jen řinou,
C Ami⁷ G⁷ C B^b
ta okénka do rajske zahrady,

F G⁷₄^{sus} C
jenže zahrady vonící dřinou.

2. Co jsem se natrápil s červama,
zalíval růže a astry,
mám z toho problémy s nervama,
na rukou, na duši flastry.
K čemu ty pečlivý záhony,
k čemu to zbytečný plení,
divoký přírodní zákony,
ty v sobě těžko kdo změní.

3. Na stolku v zahradním altánu
stojí džbán, a v něm střík vinnej,
juch,

ať si teď nalejvá ze džbánu
pro změnu zas někdo jinej.
Určitě sejdeme se po letech,
spoléhám na boží mlejny,
[: možná, ze přibereš po dětech,
a oči, no, ty budou stejný. :]

STROM OZVĚNA

Ami G
1. Polní cestou kráčeli šumaři do
vísky hrát,
Ami G
svatby, pohřby tahle cesta poznala
mnohokrát,
F G Ami
po jedné svatbě se chudým lidem
synek narodil
F G E
a táta mu u prašný cesty života
strom zasadil.

A
R: A on tam stál, *a on tam stál,*

F#mi
a koukal do polí, *a koukal do polí,*
D E
a byl jak král, *a byl jak král,* sám v
celém okolí,

A F#mi D

Dmi
korunu měl, *korunu měl,* i když ne
ze zlata,

A E A
a jeho pokladem byla tráva
sřápatá.

2. Léta běží a na ten příběh si už
nikdo nevzpomněl
jen košatý strom se u cesty ve
větru tiše chvěl,
a z vísky bylo město a to město
začlo chtít

asfaltový koberec až na náměstí
mít.

R:
3. Ze strom v cestě plánované, to
malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno
vyřešil,
tak naposled se do nebe náš strom
pak podíval
a tupou ránu do větví už snad
ani nevnímal.

R:
4. Při stavbě se objevilo, že silnice
bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný
pařez stál,
dětem a výletníkům z výšky nikdo
nemával
a jen přítel vítr si o něm píseň na
strništích z nouze hrál.

R: Jak tam stál, *stál tam sám,*
a koukal do polí, *a koukal do polí,*
a byl jak král, *a byl jak král,* sám v
celém okolí,
korunu měl, *korunu měl,* i když ne
ze zlata,
a jeho pokladem byla tráva
sřápatá ...

AHOJ, SLUNKO JAREK NOHAVICA

C F G
F C Hdim Ami⁷
1. Ahoj, slunko, tobě to teda dneska
sekne,
Dmi⁷ G⁷ C
C/H Ami

včera mi bylo smutno, ale dneska
už je zase mírně pěkně,

Dmi⁷ G⁷ C C/H

Ami
jó, někdy se zdá, že něco nejde, ale
ono to pak jde,

Dmi⁷ G⁷ F G
C

doba, ta není zlá, to jenom některé
vteřiny jsou zlé.

2. Ahoj, ahoj, slunko, jsem rád, ze
jsi ještě,

osuš mi moje vlasy, jsou
promáčené předvčerejším deštěm,
no, prostě jsem zmok', našťestí
voda teče vždycky shora dolů,
třicátý druhý rok to takhle přes
překážky táhnem spolu.

3. Ahoj, ahoj, slunko, jsem rád, ze tě
vidím,

doma mi bylo smutno, a tak jsem
vyšel zase mezi lidi,
srdce potřebuje svý, a kdo bere,
měl by taky něco dát,
člověk, ten není zlý, jen prostě
některé lidi nemám rád.

4. Ahoj, ahoj, slunko, ty máš dneska
hezké tváře

a kdyby mělo snad být smutno, tak
na to já mám svoje opraváře,

a tak dál mi sviť, a až zalezeš za
mraky jako tečka,

vylezeš zase, vid', a tu chvilku, než
to bude, tu já přečkám.

C F G C F G C

*: Ahoj, ahoj, slunko, ahoj, ahoj,
slunko,

F G C G C

ZATANČI JAREK NOHAVICA

Emi G D Emi
1. Zatanči, má milá, zatanči pro mé
oči,

G D Emi
zatanči a vetkni nůž do mých zad,
G D Emi
ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na
zemi skončí,

G D Emi
ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

Emi G D Emi
R: Zatanči, jako se okolo ohně tančí,

G D Emi
zatanči jako na vodě loď,

G D Emi
zatanči jako to slunce mezi

pomeranči,

G D Emi
zatanči, a pak ke mně pojď.

2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň
na má prsa,

polož dlaň nestoudně na moji
hrud',

obejmi, má milá, obejmi moje
bedra,

obejmi je pevně a mojí buď.

R:

3. Nový den než začne, má milá,
nežli začne,

nový den než začne, nasyť můj
hlad,

zatanči, má milá, pro moje oči
lačné,

zatanči a já budu ti hrát.

R:

R:

sedm zastávek do Kateřinek,
ukončete nástup, dveře se zavírají.

5. Zena doma pláče a děti doma
pláčí,

pes potřebuje venčit a stát
potřebuje daň z přidané hodnoty

a ty si koupíš krejčovský metr a
pak nůžkama odstříháváš

pondělí, úterý, středy, čtvrtky,
pátky, soboty,

v neděli zajdeš do Slezského
muzea podívat se na vitrínu,

kteřou tam pro tebe už mají,
v pět třicet pět jednou z

pravidelných linek,

sedm zastávek do Kateřinek,
ukončete nástup, dveře se zavírají.

R: [: Za chvíli už budu v dále, za
chvíli mi bude fajn,

D C G

o tvý lásce, která pálí, nebudu
mít ani šajn. :]

3. Nejdřív zní vlakovej zvonec,
pak písťala, je mi hej,

konečně vím, že je konec
naší lásce tutovej.

4. Z kapsy tahám harmoniku,
tuláckej song budu hrát,

sedím si na nárazníku
a je mi tak akorát.

R:.,R:

ZA CHVÍLI UŽ BUDU V DÁLI GREENHORNS / BOB DYLAN

G

1. Hučku svou na pozdrav smekám,

Ami

světla vlaků vidím plát,

D

tak na svůj nárazník čekám,

C G

už jsem tě měl akorát.

2. Zejtra ráno, až se vzbudíš,

zjistíš, že se slehla zem

a tvůj miláček ze pláchnul

půlnočním expresem.

G

Ami

ZATÍMCO SE KOUPEŠ JAREK NOHAVICA

Hmi D

1. Zatímco se koupeš, umýváš si
záda,

G A⁷ D

na největší loupež ve mně se
střádá,

Gdim Hmi

tak, jako se dáváš vodě,

Fdim A⁷

vezmu si tě já, já - zloděj.

2. Už v tom vážně plavu, za stěnou z
umakartu

piju druhou kávu a kouřím třetí
spartu

a za velmi tenkou stěnou
slyším, jak se mydlíš pěnou.

D G D

R: Nechej vodu vodou, jen ať si
klidně teče,

Emi G D

chápej, ze touha je touha a čas se
pomalu vleče,

Emi G D

cigareta hasne, káva stydne, krev
se pění,

Emi G

D
bylo by to krásné, kdyby srdce

bylo klidné, ale ono není.

3. Zatímco se koupeš, umýváš si
záda,

svět se se mnou houpe, všechno mi

z rukou padá,

a až budeš stát na prahu,

všechny peníze dal bych za

odvahu.

Emi A⁷ D Emi A⁷ D

R: + zatímco se koupeš, zatímco se
koupeš ...

SVATEBNÍ JAREK NOHAVICA

D A⁷ G A⁷

1. Barokní varhaník navlík' si paruku

D A⁷ GA⁷

a pudrem přemázl tvář,

D A⁷ G A⁷

Magda a Jan se drží za ruku

D A⁷ GA⁷

a kráčejí před oltář.

D A⁷ G A⁷

Hou, hou, hou, zvony bijí,

D A⁷ G A⁷

hou, hou, hou, a já v sakristii,

D A⁷ G A⁷

hou, hou, hou, tajně schován,

D A⁷ G A⁷ DA⁷GA⁷

hou, hou, hou, zamilován.

2. Tři krásní velbloudi - dar krále
Hasana

frkají před kostelem svatého
Matěje,

bílý je pro Magdu, černý je pro
Jana,

ten třetí, černý vzadu pro mě je.

Hou, hou, hou, už jsou svoji,

hou, hou, hou, a já v černém

chvojí,

hou, hou, hou, tajně schován,

hou, hou, hou, zamilován.

3. Na staré pramici po řece Moravě
připlouvá kmotr Jura,
fidlá na housle, klobouk má na
hlavě

a všichni křičí: hurá, hurá!

Hou, hou, hou, už jdou spolem,

hou, hou, hou, a já za topolem,

hou, hou, hou, tajně schován,

hou, hou, hou, zamilován.

4. Ech, láska, bože, láska, zanechala
si ně

a to sa nedělá,

srdce ti vyryju na futra předsíně,

abys nezapomněla,

hou, hou, hou, ze byl jsem tady,

hou, hou, hou, umřel hladý,

hou, hou, hou, tajně schován,

hou, hou, hou, zamilován,

A⁷G A⁷ D

[: tvůj zamilován ... :]

STARÝ MUŽ JAREK NOHAVICA

G Hmi Emi

1. Až budu starým mužem, budu
staré knihy číst

C D

a mladé víno lisovat,

G Hmi Emi

až budu starým mužem, budu si
konečně jist

C D

tím, koho chci milovat,

G Hmi

koupím si pergamen a štětec a tuš

Emi D

a jako čínský mudrc sednu na břeh
řeky

G Hmi Emi C D G

Hmi Emi C D

a budu starý muž, starý muž.

2. Až budu starým mužem, pořídím
si starý byt

a jedno staré rádio,

až budu starým mužem, budu svoje
místo mít

u okna kavárny Avion,

koupím si pergamen, štětec a tuš

a budu pozorovat lidi, kam jdou
asi,

a budu starý muž, a budu starý
muž.

C C/H Ami C/H C C/H Ami
C/H C C/H Ami C/H C C/H D

R: Na na na ...

3. Až budu starým mužem, budu
černý oblek mít

a šedou vázanku,

až budu starým mužem, budu
místo vody pít
lahodné víno ze džbánku,
koupím si pergamen, štětec a tuš
a budu mlčet, jako mlčí ti, kdo
vědí už,
starý muž, starý muž

V ŠIRÉM POLI STOJÍ ZÁMEK

Ami **G**
[:V širém poli stojí zámek:]
Ami **E** **Ami**
[:sloužil tam jeden pacholek:]
[:sloužil tam s jednou děvečkou:]
[:s tou rychtářovic dcerečkou:]
[:sedm let tam spolu žili:]
[:slova spolu neztratili:]
[:a když přišlo léto osmé:]
[:dal jim pán Bůh dítě krásné:]
[:tak se spolu umluvili:]
[:ze by to dítě zabili:]
[:dělej Aničko jak myslíš:]
[:jenom ať se neprozradíš:]
[:zlatou šňůru ukroutila:]
[:do studnice jej spustila:]
[:děvče pána to vidělo:]
[:hned pánovi žalovalo:]
[:pohled' Aničko do pole:]
[:co uvidíš to je tvoje:]
[:stojí, stojí šibenička:]
[:na ní bílá holubička:]
[:kdopak na ní viset bude:]
[:no kdo jiný než Anička:]
[:už jí vede kat po mostě:]
[:a rozpráví s ní po prostě:]
[:chceš Aničko moje býti:]

[:já ti koupím živobyti:]
[:dělej kate co máš dělat:]
[:moje očka zavazovat:]
[:V širém poli stojí zámek:]
[:slouží tam jeden pacholek:]

HEJ KOČÍ

Ami **F**
1. Hej kočí ,jedem dál,
Dmi
láska má boty toulavý
A častokrát se unaví
Emi **Ami**
ještě dřív, než najde cíl.
F
Hej kočí, jedem dál,
Dmi
vždyť cestu znáš už nazpaměť,
na ní se skrývá jenom šed'
Emi **Ami**
a někdy pár hezkejch chvíl
F
R: Ty jsi moje malá
G
vzpomínka před spaním
C **Ami**
no a já jsem tvůj stín
F
Ty jsi jiná nežli všechny lásky
G
včerejší,
C **Ami**
to já dobře vím
F **G**
i s tebou mám tisíc nadějí,
C **Ami**
ze nezůstanu nikdy sám

F **G**
láska jsou koně splašený
Ami
a ty se řítíš k nám.
2. Hej kočí, jedem dál,
i když náš kočár dostal smyk
a láska spadla na chodník,
koně své dál musíš vést.
Hej kočí, jedem dál,
jak rád bys trhnul opratí,
vždyť minulost nám navrátí
jen splín z nedávnejch cest.
R:
Hej kočí jedem dál
dopředu pořád musíš jet
zastavit nelze a vzít zpět
těch pár dlouhejch mil
Hej kočí, jedem dál,
zas budou lásky toulaví
na tom nikdo nic nezpraví
přece dál se točí svět.
R.:

PRO MALOU LENKU JAREK NOHAVICA

Ami D⁷ G
G/F# Emi
1. Jak mi tak docházejí síly, já pod
jazykem cítím síru,
Ami D⁷ G
víru, ztrácím víru, a to mě míchá,
Ami D⁷ G
G/F# Emi
minometry reflektorů střílí, jsem
malým terčem na bitevním poli,
Ami D⁷ G
kdekdo mě skolí, a to mě bolí, u
srdce píchá.
Ami D⁷
R: Rána jsou smutnější než večer,
G G/F# Emi
z rozbitého nosu krev mi teče,
Ami D⁷ G
na čísle 56 109 nikdo to nebere,
Ami D⁷
rána jsou smutnější než večer,
G G/F# Emi
na hrachu klečct, klečct, klečct,
Ami D⁷ G
opustil mě můj děd Vševěd a zas
je úterek.
Ami D⁷ G G/F#
Emi

Jak se ti vede? No někdy fajn a
někdy je to v háji,

Ami D⁷
G
dva pozounisti z vesnické kutálky
pod okny mi hrají:

Ami D⁷ G Emi Ami D⁷ G
Ami D⁷ G Emi Ami D⁷ G
tú tú tú ...
2. Jak říká kamarád Pepa: co po mně
chcete, slečno z první řady,
vaše vnady mě nebaví a trošku
baví,

sudička moje byla slepá, když mi
řekla to, co mi řekla,
píšíou mi z pekla, ze prý mě zdraví,
že prý mě zdraví.

R:
3. Má malá Lenko, co teď děláš,
chápej, že čtyři roky, to jsou čtyři
roky

a čas pádí a já jsem tady a ty zase
jinde,
až umřem, říkej, žes' nás měla, to
pro tebe skládáme tyhle sloky,
na hrachu klečíme a hloupě
brečíme a světu dáváme kvinde.

R: Rána jsou smutnější než večer,
z rozbitého nosu krev nám teče,
na čísle 56 109 nikdo to nebere,
rána jsou smutnější než večer,
na hrachu klečct, klečct, klečct,
opustil nás náš děd Vševěd a zas je
úterek.

Jak se vám vede? No někdy fajn a
někdy je to v háji,
dva pozounisti z vesnické kutálky
pod okny nám hrají:
tú tú tú ...

JDEM ZPÁTKY DO LESŮ ŽALMAN

Ami⁷ D G C G
1. Sedím na kolejích, které nikam
nevedou,

Ami⁷ D G C
G
koukám na kopretinu, jak miluje se
s lebedou,

Ami⁷ D G
Emi
mraky vzaly slunce zase pod svou
ochranu,

Ami⁷ D
G D
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak
já tě dostanu?

G Emi
R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
Ami⁷ C⁷ G D
kde není už místa, prej něco se
chystá,

G Emi
z ráje nablýskaných plesů
Ami⁷ C⁷ G

jdem zpátky do lesů za nějaký čas.
2. Vlak nám včera ujel ze stanice do
nebe,

mělo jsi se snažil, málo šel jsi do
sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna
nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed
svýho pána poprosí.

R:

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na
mě korunou,
a jestli nám to bude stačit,
zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj'
rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se
nás zastanou.

HVĚZDA NA VRBĚ

Ami Emi Ami F Emi
G⁷ C Emi
1. Kdo se večer hájem vrací, ten ať
klopí zraky,

G Ami Emi Ami Dmi G⁷
Emi E A C Emi
ať je nikdy neobrací k vrbě
křivolaký,

G Ami Emi Ami F Emi
G⁷ C Emi
jinak jeho oči zjistí, i když se to
nezdá,

Ami Emi Ami Dmi F
Ami
ze na vrbě kromě listí visí malá
hvězda.

C F C F
R: Viděli jsme jednou v lukách
plakat na té vrbě kluka,

Dmi B^{b7} D⁷
G⁷ Emi G
který pevně věřil tomu, že ji sundá
z toho stromu.

2. Kdo o hvězdy jeví zájem, zem
 když večer chladne,
 ať jde klidně někdy hájem, hvězda
 někde spadne,
 ať se pro ni rosou brodí a pak vrbu
 najde si
 a pro ty, co kolem chodí, na tu
 větev zavěsí.

R:

HARFA

ASONANCE

Dmi C

1. Zil jeden sedlák blízko řeky
 Tweed,

Dmi Ami

harfa má tak něžně zní,

Dmi C

a měl dvě dcery, hezčí nemoh' mít,

Dmi C Dmi

pa la la ...

2. Jednou ta starší říká sestře své,
 harfa má tak něžně zní,
 "pomoz mi v řece vyprat šaty mé,"
 pa la la ...

3. Ta mladší vyšla jako krásný květ,
 harfa má tak něžně zní,
 a za ní starší, ve svém srdci jed,
 pa la la ...

4. U břehu řeky starší skočila,
 harfa má tak něžně zní,
 do proudu svoji sestru shodila,
 pa la la ...

5. Mladší své bílé ruce vztyčila,
 harfa má tak něžně zní,
 "ach, sestro, pomoz, prosím,"

křičela,
 pa la la ...

6. "Když já tě nechám v řece utopit,"

harfa má tak něžně zní,
 "tvůj milý bude se mnou svatbu
 mít,"

pa la la ...

7. Dva pastýři na břehu seděli,
 harfa má tak něžně zní,
 a mrtvou dívku připlout viděli,
 pa la la ...

8. Oni bílou kost jí z těla vyndali,
 harfa má tak něžně zní,
 a krásnou harfu z ní vyráběli,
 pa la la ...

9. Pak z jejích vlasů snopce svázali,
 harfa má tak něžně zní,
 a harfě zlaté struny přidali,
 pa la la ...

10. Na svatbu sestry přišli harfu dát,
 harfa má tak něžně zní,
 a harfa smutnou píseň začla hrát,
 pa la la ...

11. Když první struna harfy zazněla,
 harfa má tak něžně zní,
 nevěsta zbledla, v tanci ustala,
 pa la la ...

12. Když druhá struna harfy zazněla,
 harfa má tak něžně zní,
 o hrozném skutku sestry zpívala,
 pa la la ...

13. Když třetí struna harfy zazněla,
 harfa má tak něžně zní,
 nevěsta mrtvá k zemi padala,
 pa la la ...

SBOHEM, GALÁNEČKO

VLASTA REDL

G Emi Ami D⁷ G

A⁷

1. Sbohem, galánečko, já už musím
 jít,

D Hmi Emi A⁷ D

sbohem, galánečko, já už musím
 jít,

Ami D G Ami D⁷ G

Ami D⁷ G

kyselé vínečko, kyselé vínečko
 podalas' mně k pití,

Ami D G C D⁷ G

Emi Ami D⁷ G

kyselé vínečko, kyselé vínečko
 podalas' mně k pití.

2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme
 sa v pánu, :]

[: [: kyselé vínečko :] podalas' mně
 v džbánu. :]

3. [: Ač bylo kyselé, přecaj sem sa
 opil, :]

[: [: eště včil sa stydím, :] co sem
 všecko tropil. :]

4. [: Ale sa něhněvám, žes' mňa
 ošídila, :]

[: [: to ta moja žízeň, :] ta to
 zavinila. :]

JEŠTĚ MI CHVILKU ZPÍVEJ VLASTA REDL

A⁷ D G

Hmi

1. Ještě mi chvilku zpívej, a neříkej,
že už to neumíš,

Emi Hmi E

A⁷

ať se zas cítím takhle maličký, ať
srdce pro mě bije,

D G

Hmi

ještě mi aspoň chvilku zpívej, ať
můžu sladce ztráct vědomí

Emi Hmi E

A⁷

a utopit svůj rozum ve vlnkách té
hloupoučké melodie.

2. Tak jen zpívej, kdo ví, co bude za
tři vteřiny,

někdo nás vyfotí i přes panel a
zbudou jen dva stíny na zdi,

když zpíváš, je mi jak dávno v
bezpečí babiččiny peřiny,

a nemám strach, jen o to jediný -
ze už bude konec prázdnin.

3. Ještě mi zpívej, a já to vážně
nikde nepovím,

ze ti to, no, trošku ujelo, prostě ses
netrefila,

muzika není pro každého, jen pro
ty, co maj' uši hladový,

a mně už v uchu hrozně kručelo, a
tys' mi ho tak hezky nakrmila.

4. Proším, prosím, ještě zpívej, ať
zapomenu všechny rozumy,

já vím, ze ti to nikdy nevrátím, i
když se tváříš hezky skromně,

ještě zpívej, a co na tom, že to
neumíš,

jiní to umí, ale co já s tím, když
nezpívají pro mě ...

BLÁZNIVÁ MARKÉTA JAREK NOHAVICA

Cmi G G⁷ Cmi

1. Bláznivá Markéta v podchodu
těšínského nádraží

Fmi Cmi Fdim Cmi G⁷ Cmi G⁷

Cmi

zpívá, zpívá, zpívá a zametá,

G G⁷ Cmi

je to princezna zakletá, s erární
metlou jen tak pod paží,

Fmi Cmi Fdim Cmi G⁷ Cmi

G⁷ Cmi

když zpívá, zpívá, zpívá a
zametá.

Cmi G⁷

R: Vajglové blues, rumový song,
jízdenková symfonieta,

Cmi G⁷

pach piva z úst a oči plonk, to
zpívá Markéta,

D[#] G⁷ Cmi Fmi Cmi Fdim

Cmi Fdim Cmi G⁷ Cmi

bláznivá Markéta, la la la la la
la la la la.

2. Famózní subreta na scéně
válečného šantánu

byla, byla krásná k zbláznění,
Líza i Rosetta, lechtivé snění

zdejších plebánů,

byla, byla, byla, a není.

R:

3. V nádražním podchodu jak v
chrámu katedrály v Remeši

ticho, ticho, Markéta housku jí,

pak v jednom záchodu své

oranžové blůzy rozvěší,

a já ji, a já ji, a já ji miluji

PETĚRBURG JAREK NOHAVICA

Ami F E

Ami

1. Když se snáší noc na střechy
Petěrburgu, padá na mě žal,

F E

Ami

zatoulaný pes nevezal si ani kůrku
chleba, kterou jsem mu dal.

C Dmi E

R: [: Lásku moji kníže Igor si bere,

F D^{#dim} H⁷ E

nad sklenkou vodky hraju si s
revolverem,

Ami F E

Ami

havran usedá na střechy
Petěrburgu, čert aby to spral.

2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři
červánků,

moje duše, široširá stepi, máš na
kahánku.

R: [: Mému žalu na světě není rovno,

vy jste tím vinna, Naděždo
Ivanovno,

vy jste tím vinna, až mě zítra
najdou s dírou ve spánku. :]

MUMIE SLÁVEK JANOUŠEK

C **Fmaj⁷**
*: Tak už je to tady, kůže se mi
scvrkává,
G **C** **Fmaj⁷**
G divné skvrny kolem brady a
neustálá únava,
C **Fmaj⁷**
tam, co se nosí rády, mě často
píchává,
G **C** **Fmaj⁷** **G**
no prostě dohromady: žádná sláva.
C **Fmaj⁷**
1. Cítím, jak vysychám
G **C** **Fmaj⁷** **G**
mezi čtyřmi betonovými stěnami,
C **Fmaj⁷**
já vím, ze nejsem sám,
G **C**
Fmaj⁷ **G**
ve vchodě jsem se o tom bavil s
našimi ženami.
Ami **Emi** **Ami**
Emi
Jedna na ukázkou odhalila svoji
plet',
Ami **Emi**
Ami **Emi**
řekla: "Tady tuhle vrásku, tu tam
mám až teď,
F **G** **Ami** **Emi**
ve 100+1 na obrázku jsem viděla
mumii,

F **G**
Ami **F** **G**
jen ti, co včas nasadí pleťovou
masku, jenom ti přežijí."
F **Ami** **G**
F **Ami** **G**
Náš konec stejně nebude jiný,
stačí projít hrobku s kapucíny.
R: Tam stojí:
Ami **F** **G**
To, co jste teď vy, byli jsme i my,
Ami **F** **G** **Fmaj⁷**
G
to, co jsme teď my, budete i vy -
vysušení.
2. Cítím, jak vysychám,
na duši kraba, srdce z betonu,
já vím, ze nejsem sám,
v mém okolí ztvrdlo kdekomu.
Co kdybychom jednou na ukázkou
odhalili svoji tvář,
odložili masku vedle na polštář,
kolik by tu zbylo z nás okoralých
mumií,
jen ti, co vsadí na lásku, jenom ti
přežijí.
Malicherná vítězství prohry a viny,
stačí projít hrobku s kapucíny.
R: Tam stojí:
[: To, co jste teď vy, byli jsme i
my,
to, co jsme teď my, budete i vy :]
- vysušení.
C **Fmaj⁷**
3. Cítím, jak ožívám,
G **C** **Fmaj⁷**
oheň a růže, když se tvé kůže
dotýkám,

G **C** **Fmaj⁷** **G**
C
oheň a růže, když se tvé kůže
dotýkám ...

ROBINSON BLACK MIKI RYVOLA

C **Ami** **C**
Ami
1. Vítejte do města k nám, barák v
něm léta už mám,
F **C** **Ami** **C**
Ami
pohřební ústav má nejlepší flek,
majitel Robinson Black.
2. Mladej byl, život měl rád, našli ho
u cesty spát,
voči mu zatlačil, k modlitbě klek'
náš milej Robinson Black.
F **C** **Ami**
R: Už kladiva tlučou pochod
pohřební,
F **C** **Ami**
rakev už stloukaj' a bubny ti zní,
F **C** **Ami**
mladej jsi, hochu, byl, kdo by to
řek',
C **Ami**
potkal tě Robinson Black.
3. Pod brodem hluboká tůň, smůlu
měl, padnul mu kůň,
první pak na břehu cylindr smek'
náhodou Robinson Black.
4. Na cestu poslední šel, laso kolem
krku měl,

visel u rozcestí, ani necek', vodříz'
ho Robinson Black.
R:
5. Nad pokrem vždycky se smál,
poslední hru nevyhrál,
k ránu, když svítalo, derringer
štěk', eso měl Robinson Black.
6. S vozem jel, kolem byl klid,
najednou pod kola slít',
po zádech potůček krve mu tek',
našel ho Robinson Black.
R:
7. Dobrou teď radu vám dám:
nechoďte do města k nám,
přejde vás navždycky humor i
vzteky, až si vás vypůjčí Black.
R:

TĚŠÍNSKÁ JAREK NOHAVICA

Ami Dmi F E
Ami Dmi F E Ami
1. Kdybych se narodil před sto lety v
tomhle městě,
Dmi F E
Ami Dmi F E Ami
u Larischů na zahradě trhal bych
květy své nevěstě,
C Dmi
moje nevěsta by byla dcera
ševcova
F C
z domu Kamiňských odněkud ze
Lvova,
Dmi F E Ami
Dmi F E Ami
kochal bym ja i pieščil, chyba lat
dwieščie.
2. Bydleli bychom na Sachsenbergu
v domě u žida Kohna,
nejhezčí ze všech těšínských
šperků byla by ona,
mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy, a smála by se
hezky,
jednou za sto let zázrak se koná,
zázrak se koná.
3. Kdybych se narodil před sto lety,
byl bych vazačem knih,
u Prohazků dělal bych od pěti do
pěti a sedm zlatek za to bral bych,
měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi
kolem třiceti,

celý dlouhý život před sebou, celé
krásné dvacáté století.
4. Kdybych se narodil před sto lety v
jinačí době,
u Larischů na zahradě trhal bych
květy, má lásko, tobě,
tramvaj by jezdila přes řeku
nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.
5. Večer by zněla od Mojzese
melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset,
za domem by tekla řeka,
vidím to jako dnes: šťastného sebe,
zenu a děti a těšínské nebe,
ještě že člověk nikdy neví, co ho
čeká,
Ami Dmi F E Ami Dmi F E
Ami
na na na ...

UŽ TO NENAPRAVÍM SAMSON

G Cmi F G# G Cmi G Cmi
F G# G Cmi G
R: Vap tap tap ...
Cmi F
1. V devět hodin dvacet pět mě
opustilo štěstí,
G# G
G7
ten vlak, co jsem jím měl jet, na
koleji dávno nestál,
Cmi F
v devět hodin dvacet pět jako bych
dostal pěstí,

G# G
G7
já za hodinu na náměstí měl jsem
stát, ale v jiným městě.
C7
Tvá zpráva zněla prostě a byla tak
krátká,
Fmi
ze staviš se jen na skok, ze
nechalas' mi vrátka
Bb G
zadní otevřená, zadní otevřená,
C7
já naposled tě viděl, když ti bylo
dvacet,
Fmi
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš
vracet,
Bb G
ze jsi unavená, ze mě unavená.
R:
2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a
zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk
často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s
podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc
než dost, kolik přesně, nevím.
Pak jedenáctá bila a už to bylo
passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět
chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,
ten list, co jsem ti psala, byl
dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlidný slovo
skoupý,

už to nenapravím, už to
nenapravím.
R:

AŽ TO SE MNU SEKNE JAREK NOHAVICA / PAVEL DOBEŠ

Ami E⁷ Ami
 1. Až obuju si rano černe papirove boty,
C G C
 až i moja stara pochopi, ze nejdu do roboty,
Dmi
 až vyjde dluhy průvod smutečních hostu
Ami
 na Slezsku Ostravu od Sikorova mostu,
E⁷ Ami
 až to se mnu sekne, to bude pěkně,
F Ami E⁷
Ami
 pěkně, fajne a pěkně, až to se mnu definitivně sekne.
 2. Aby všeckym bylo jasne, ze mě lidi měli radi,
 ať je gulaš silny, baby smutne, muzika ať ladi,
 bo jak sem nesnašel šledryjan ve vyrobě,
 nebudu ho trpět, ani co sem v hrobě,
 to bude pěkně,
 pěkně, fajne a pěkně, až to se mnu definitivně sekne.
 3. S někerym to seka, že až nevíš, co se robi,
 jestli pomohla by deka nebo teplo mlade roby,

kdybich si moh' vybrat, chtěl bych hned a honem,
 ať to se mnu šlahne tajak se starym Magdonem,
 to bude pěkně,
 pěkně, fajne a pěkně, až to se mnu definitivně sekne.
 4. Jedine, co nevim: jestli Startku nebo Spartu,
 bo bych tam nahoře v nebi nerad trhal partu,
 na každý pad s sebou beru bandasku s rumem,
 bo rum nemuže uškodit, když pije se s rozumem,
 to bude pěkně,
 pěkně, fajne a pěkně, až to se mnu definitivně sekne.
 5. Já vím, že, Bože, nejsi, ale kdybys třeba byl, tak
 hod' mě na cimru, kde leži stary Lojza Miltag,
 s Lojzu chodili sme do Orlove na zakladni školu,
 farali sme dolu, tak už doklepem to spolu,
 až to se mnu sekne,
 pěkně, to bude pěkně, až to se mnu definitivně sekne.
 6. Až obuju si rano černe papirove boty,
 až i moja stara pochopi, ze nejdu do roboty,
 kdybich, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
 mohlo to byt horši, nebylo to špatne,
 až to se mnu sekne,
F

kdybich, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
Ami E⁷
 mohlo to byt horši, nebylo to špatne,
F Ami E⁷ Ami F
Ami E⁷ Ami
 až to se mnu ... na na na ..

MUZIKANT MILOŠ DVOŘÁČEK

A Hmi A E A
 1. Zdál se mi, má milá, jednou sen,
E F[#]mi E H E
 zdál se mi, má milá, jednou sen,
A Hmi C[#]mi Hmi A
E
 žes' přišla k nám, žes' přišla k nám,
A Hmi A Hmi C[#]mi E
 já jsem mašíroval pod oknem,
A Hmi C[#]mi Hmi A
E
 žes' přišla k nám, žes' přišla k nám,
A Hmi A E A
 já jsem mašíroval pod oknem.
 2. [: To nebyl, můj milej, žádnej sen, :]
 [: já přišla k vám, já přišla k vám, ty jsi byl na vojnu odveden. :]
 3. [: Na vojnu do Hradce Králové, :]
 [: tam prej na nás, tam prej na nás šavlema blejskají Prajzové. :]
 4. [: Tejden už v zákopu ležíme, :]
 [: co přijde dál, co přijde dál, kdy budem ládovat, nevíme. :]

5. [: Vtom se zved' větříček májovej, :]
 [: od Prajza k nám, od Prajza k nám přinesl papírek notovej. :]
 6. [: Tak mě tu máš zase, má milá, :]
 [: proč měl bych jít s Prajzem se bít, když on je muzikant jako já. :]

RÁNA V TRÁVĚ ŽALMAN

Ami G Ami

R: Každý ráno boty zouval, orosil si
nohy v trávě,

Ami G Ami Emi

Ami
ze se lidi mají rádi, doufal, a
procitli právě.

Ami G Ami G
Každý ráno dlouze zival, utřel čelo
do rukávu,

Ami G Ami

Emi Ami
a při chůzi tělem sem-tam kýval,
před sebou sta sáhů.

C G F C
1. Poznám Moravěnkou krásnou

Ami G C
a vínečko ze zlata,

G F C
v Čechách slávu muzikantů
Ami Emi Ami
umazanou od bláta.

R:
2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila:
to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses' jindy narodit.

Ami Emi Ami
R: + [: před sebou sta sáhů ... :]

STARÁ ARCHA SPIRITUÁL KVINTET

D⁷ G D⁷ G

R: [: Já mám kocábku náram-,
náram-, náram-,

D⁷ G
kocábku náram-, náramnou. :]

R:

G
1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,

D⁷ G
kocábku náram-, náramnou,
Noe nebyl překvapenej, on to
věděl,

D⁷ G
kocábku náram-, náramnou.

R:

G
*: Archa má cíl, já, archa má směr,
já,

D⁷ G
plaví se k Araratu na sever.

R:
2. Šem, Nam a Jafet byli bratři rodní,
kocábku náram-, náramnou,

Noe je zavolal ještě před povodní,
kocábku náram-, náramnou.

3. Kázal jim uložit ptáky, savce,
kocábku náram-, náramnou,
"ryby nechte, zachrání se samy
hladce,"

kocábku náram-, náramnou.

R:

*:

R:

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla,
vesla,

kocábku náram-, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla,
kocábku náram-, náramnou.

5. Na břehu pak vyložili náklad celý,
kocábku náram-, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu
měli,

kocábku náram-, náramnou.

RÁDA SE MILUJE KAREL PLÍHAL

Ami G C F Emi

Ami
R: Ráda se miluje, ráda jí, ráda si
jenom tak zpívá,

G C F Emi

Ami
vrabci se na plotě hádají, kolik že
času jí zbývá.

F C F C E
1. Než vítr dostrká k útesu tu její
legrační bárku

Ami G C F Emi

Ami
a Pámbu si ve svém notesu udělá
jen další čárku.

R:
2. Psáno je v nebeské režii, a to hned
na první stránce,
ze naše duše nás přežijí v jinačí
tělesný schránce.

R:
3. Úplně na konci paseky, tam, kde
se ozvěna tříští,

sedí šnek ve snacku pro šneky -
snad její podoba přišť.

PÍSKAJÍCÍ CIKÁN SPIRITUÁL KVINTET

G Ami G Ami G Ami
Hmi Ami

1. Dívka loudá se vinicí, tam, kde
zídka je nízká,

G Ami Hmi C G
C G C D

tam, kde stráž končí vonicí, si
písničku někdo píská.

2. Ohlédne se a "propána!", v stínu,
kde stojí líska,

švárného vidí cikána, jak leží,
písničku píská.

3. Chvilí tam stojí potichu, písnička
si jí získá,

domů jdou spolu ve smíchu, je
slyšet cikán, jak píská.

4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí
do stolu tříská,

"ať táhne pryč, vesta odraná, groš
nemá, něco ti spíská."

5. Teď smutnou dceru má u vrátek,
jen Bůh ví, jak se jí stýská,

"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten,
který v dálce si píská."

6. Pár šidel honí se po louce, v trávě
rosa se blýská,

cikán, rozmarýn v klobouce, jde
dál a písničku píská.

7. Na závěr zbývá už jenom říct, v
čem je ten kousek štístka:

peníze často nejsou nic, má víc,
kdo po svém si píská ...

VEČER KŘUPAVÝCH SRDÍČEK VLASTA REDL

D **D⁹** **H⁷**
1. Když jsi tehdy přinesla na talířku
křupky,
Emi **Gmi**
A^{4sus} A
musel jsem se zasmát tomu, co má
být dál,

D **D⁹** **H⁷**
ta křupavá srdíčka a zapálená
svíčka
Emi **A^{4sus}**
A D
mi prozradily, že zas nejde o víc
než o zaběhaný rituál.

G **C** **D**
R₁: Tak to má být, a sklenku vína na
dobrou noc,

G **C** **D**
k tomu pár vět o tom, jak vzácný
jsem host,

G **Cmaj⁷**
Cmi

tak to má být, když tma nad
městem převezme moc
Hmi Emi⁷ Ami D G
a chce se žít, žít víc než jen dost.
2. Posbíral jsem sirky a pytlík na
tabák,
dopil jsem a vstal, ze bude líp to
dnes vzdát,
a tys' mi sáhla dlaní na čelo, v tu
chvíli moc ti to slušelo,

a navíc venku trochu přšelo, a tak
jsem zůstal, a rád.
R₂: To se přece nedělá, chtít víc, než
dá se dát,
to není fér, hrát podle vlastních
pravidel,
to není fér, chtít jít, když je čas
spát
a chce se létat, létat i bez křídel.
3. Pak jsem si skládal na stůl
srdíčka, až mi z nich vyšla osmička,
hle, nekonečno ze dvou malých
vypečených nul,
a ty jsi bez váhání sáhla jen a
špičku dovnitř otočila ven
a vzniklo srdce z malých srdíček, a
já ho rychle propíchnul.
R₁:

HUSLIČKY VLASTA REDL

A **D A Hmi**
F[#]mi E
1. [: Čí ze ste, husličky, čie, kdo vás
tu zanechal :]
Hmi⁷ A D Hmi E A D
Hmi F[#]mi E Hmi F[#]mi E
na trávě poválané, na trávě
poválané u paty ořecha?
2. [: A kdože tu trávu tak zvalal, aj
modré fialy, :]
[: ze ste, husličky, samé :] na světě
zostaly?
3. [: A který tu muzikant usnul a co
sa mu přišlo zdát, :]

[: co sa mu enem zdálo, bože(-), :]
ze už vjec nechtěl hrát? :]
4. [: Zahrajte, husličky, samy,
zahrajte zvesela, :]
[: až sa tá bude trápit, :] která ho
nechtěla.

SARAJEVO JAREK NOHAVICA

Emi **Ami/F#**
1. Přes haličské pláně vane vítr zlý,
H⁷ **Emi**
to málo, co jsme měli, nám vody
sebraly,

Ami/F#
jako tažní ptáci, jako rorýsi
H⁷ **Emi**
letíme nad zemí, dva modré
dopisy.

Emi **Ami**
R: Ještě hoří oheň a praská dřevo,

D⁷/F# **G H⁷**
ale už je čas jít spát,
Emi **Ami**
tamhle za kopcem je Sarajevo,

H⁷ **Emi**
tam budeme se zítra ráno brát.

2. Farář v kostele nás sváže navěky,
věnec tamaryšku pak hodí do řeky,
voda popluje zpátky do moře,
my dva tady dole a nebe nahoře.

R:
3. Postavím ti dům z bílého kamení,
dubovými prkny on bude roubený,
aby každý věděl, že jsem tě měl
rád,

postavím ho pevný, navěky bude
stát.

R: Ještě hoří oheň a praská dřevo,
ale už je čas jít spát,
tamhle za kopcem je Sarajevo,
tam zítra budeme se, láske, brát ...

POZVÁNKA KAREL PLÍHAL

Cmaj⁷ **Fmaj⁷** **Cmaj⁷**
Fmaj⁷

1. Umím hledat v jízdním řádu,
ovládám všech sedm pádů

B^bmaj⁷ **Cmaj⁷** **Fmaj⁷**
Cmaj⁷ **Fmaj⁷**
a budeš se divit, ale oblékám se
sám,

Cmaj⁷ **Fmaj⁷** **Cmaj⁷**
Fmaj⁷
mám od Párala všechny knížky,
umím plivat na zem z výšky,

B^bmaj⁷ **Cmaj⁷** **Fmaj⁷**
Cmaj⁷ **Hmi⁷₅₋** **E⁷**
a to už snad stačí, abys přišla
někdy k nám.

Ami⁷ **D⁹/F#** **Gmi⁶**
A⁷
R: Znáš prima fôr: přijde pán
jednou k doktorovi,

Dmi **G** **Cmaj⁷** **Hmi⁷₅₋**
E⁷

ten se ho zeptá: "Co je vám?",
Ami⁷ **D⁹/F#** **Gmi⁶**
A⁷
pán smutně řek' ..., jenže dál ti to
nedopovím,

Dmi **G** **Cmaj⁷**
Fmaj⁷ **Cmaj⁷** **Fmaj⁷**

počkám, až přijdeš jednou k nám.
2. Sám si koupím mléko v sáčku,
hravě zapnu, vypnu pračku,
vím, ze vlevo je tady a vpravo zase
tam,

konverzuju celkem plyně, najdu
svoje místo v kině,
a to už snad stačí, abys přišla
někdy k nám.

R:

ZVONÍK

Emi
1. Nahoře na věži,
C
nahore houpá se zvon

D **Emi**
a za ním stál právě on.

C
Byl zvoníkem z povolání

D **Emi**
a měl jedno velikánský přání.

C
R.: [Olovo na lidi:] dal,

D **Emi**
Quasimodo z Nottre dame.

C
[:Trámy a kameny:] jen,

D **Emi**
z okna ven dolů dal.

2. Chytli ho, bili ho,
trápili a mučili za to,
ze chtěl žít a milovat,
nemohl dál svý oči upírat,
na zlobu lidí, jez měl tak rád.

R.:

3. Proč nejsem z kamene
říkal si pro sebe
a cestou trnitou dál chtěl jít.
Esmeraldo ty krásná jediná,
mělas ho ráda, dalas mu pít.

R.:

Pak lano do ruky vzal
a zvony jím rozhoupal.
Zvony, ty krásné zvony
to jediné co miloval.

R.:

PRŠÍ KAREL PLÍHAL

C C/H Dmi G C
C/H Dmi G

R: Prší a hvězdy na plakátech
blednou,

Dmi E Ami Ami/G
zpívám si spolu s reprobednou,

F G
jak ta láska deštěm voní,

C G
stejně voněla i loni, zkrátka

C C/H Dmi G C C/H
Dmi

1. Prší a soused chodí sadem s
konví,

Dmi E Ami Ami/G
každý se diví, jenom on ví,

F E A D
proč místo toho kropení si
nezaleze k topení

G C F E
a nepřečte si McBaina, proč vozí
mouku do mlejna.

R:

2. Prší a soused venku prádlo věší,
práce ho, jak je vidět, těší,
ač promáčen je na nitku, tak na co
volat sanitku,
stejně na čísle blázince je věčně
někdo na lince.

C C/H Dmi G C
Prší ...

POSLEDNÍ KABRIOLET SAMSON

F C⁷

1. Polykám nasucho a zahřívá mě
dech,

Gmi C⁷

říkám si: "Tak už toho jednou
provždy nech,"

F C⁷
vždyť zase nepřijde a budu si plést

Gmi C⁷
rafičky hodinek a ulice měst,

F G
nikdy nic neřekne a nechce si číst,

Gmi C
když poštou posílám jí za listem
list,

F
a kdyby viděla, tak bude se smát,

C Gmi C⁷
jak růže kradený strkám za kabát.

F Dmi B^b C⁷

R: Poslední kabriolet, ohohó, jsem
já, a je mi sto let,

F Dmi B^b

C⁷
jsem kreslo s tíhou hosta, ohohó,
od jedné sčítám do sta,

F Dmi B^b

C⁷
poslední Juan jsem Don, zvon
zvoní "don-diri-don"

Gmi C⁷ F

a hvězdy nad mou hlavou střídají
levou-pravou.

2. Zůstávám sám nad sebou v údivu
stát,

z jakých že dalek lze mít někoho
rád,

někdo by plakal, jiný do něma pil,
někomu v počítači náhodou zbyl,

možná nás dělí jen pár směšných
pater

a je to něco jako pravidla her,
vždyť každá víra staví do prázdna
most,

a spadlých mostů - těch už bylo
dost.

R:

TAK DÁVNO JIŽ

E H7
1. Jak zapomenou na ten čas,

E A
kdy stáli jsme si blíž?

E H7
Jak zapomenout na ten čas,

Cismi H7 E
snad, ze to dávno již?

Fismi H7
Tak dávno, dávno brácho můj,

E E7 A
tak dávno, dávno již,

E Fis H7
však srdečně si zapějem

E H7 E
na dávno, dávno již..

2. My květy spolu trhali
přes mnohý dol a výš
a šli jsme cestou trnitou,

tak dávno, dávno již..

3. My brouzdali se v potoce,
zda o tom ještě víš?

Pak dělila nás mořská hloub,
tak dávno, dávno již..

4. Zde ruka věrný příteli,
a k mému srdci blíž,

tak dobrou vůli neměli
jsme dávno, dávno již..

5. Proč s tím se máme rozejít
co každý z nás měl rád,

proč s tím se máme rozejít
bez víry na návrat.

R.: To ne to není loučení
ač chvěje se nám hlas

jsme spolu pevně spojeni
a sejdem se zas.

TAK JSEM TADY VLASTA REDL

D Hmi Emi A⁷ D
1. Ani jsem nepřijel na slupce od
banánu,

E⁷ A⁷
ani se nedá říct, že to šlo podle
plánu,

F# Hmi Emi A⁷
trochu mě zdržela důvěra v jízdni
řády,

D Hmi Emi A⁷
D

ale ten, kdo ví, kam jede, vždycky
si už poradí.

2. A já nemám na taxi, a tak si
jezdím stopem,

jedni se courají a druzí to berou
hopem,

člověk to musí brát podle těch, co
ho berou,

každý má víc tváří, jenom si
vybrat, kterou.

3. A už jsem si zvykl, že vždycky mě
někdo vezme,

dívám se z okna a snažím se hádat,
kde jsme,

krajina většinou zdá se mi
povědomá,

asi to bude tím, že jsem tu někde
doma.

4. Všude jsem doma a všude jsem
trochu cizí,

sleduju v zrcátku krajinu, než mi
zmizí,

a říkám si: kde asi, kde domov můj
leží,

ale [: vždyť na tom nakonec zas
tolik nezáleží ... :]

ROVNOU GREENHORNS

G G⁷
1. Tak už jsem ti teda fouk',
C G
prsten si dej za klobouk,
C G
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,

D⁷ G
to ti říkám rovnou.
2. Rovnou, jo, tady rovnou,
rovnou, jo, tady rovnou,
prostě těpic a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.
2. Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou já smejal stopu
svou,
to ti říkám rovnou.
4.=2.

SEN NOCI SVATEBČANSKÉ VLASTA REDL

D
1. Jednou jsem na svatbě veliké byl,
A
vína mi nalili, tak co bych se
nenapil,
D

a když mě k půlnoci vynesli ven,

A D
zdál se mi, zdál se mi tenhleten
sen.

A D A D
R: Ze jsem měl holku a měl si jí brát,

A D A D
ale vzal si ji můj nejlepší kamarád,

A D A D
a když mě pak přišli na svatbu
zvát,

G A
abych šel za svědka, teď přijde
zápletka.

2. Já na tu svatbu přece jen šel,
vína bylo dost a koláčů, co kdo
chtěl,

a když mě k půlnoci vynesli ven,
zdál se mi, zdál se mi tenhleten
sen.

R: Kačeny, holubi, krocani, husy,
kaviár, ústřice pro sto lidí,
babička plakala, jak jim to sluší,
taková svatba se hned jen tak
nevidí.

3. A já na té svatbě za svědka byl,
s nevěstou tančil a s ženichem
klábosil,

když jsem se probral, koukám, kde
to jsem,
ej, škoda, přeškoda, byl to jen sen.

D
*: Ležel jsem v posteli vzhůru
břichem,

A D
vedle mě nevěsta, a já byl
ženichem ...

TRUBADÚRSKÁ KAREL PLÍHAL

- Ami Emi Ami**
1. Od hradu ke hradu putujem,
C G E⁷
zpíváme a holky muchlujem.
Ami Ami/G Fmaj⁷ Fmaj⁷/F[#]
[: Dřív jinam nejedem,
Ami Emi Ami
dokud tu poslední nesvedem. :]
2. Kytary nikdy nám neladí,
naše písně spíš kopnou než
pohladí,
[: nakopnou zadnice
ctihodných měšťanů z radnice. :]
G C Emi⁷/H Ami Ami/G
R: Hop hej, je veselo,
Fmaj⁷ D⁹/F[#] G
pan kníže pozval kejklíře,
C Emi⁷/H Ami Ami/G
hop hej, je veselo,
Fmaj⁷ Emi Ami
dnes vítání jsme hosti.
G C Emi⁷/H Ami Ami/G
Hop hej, je veselo,
Fmaj⁷ D⁹/F[#] G
ač nedali nám talíře,
C Emi⁷/H Ami Ami/G
hop hej, je veselo,
Fmaj⁷ Emi Ami
pod stůl nám hážou kosti.
3. Nemáme způsoby knížecí,

- nikdy jsme nejedli telecí,
[: spáváme na seně,
proto vidíme život tak zkrlesně.
:]
4. A doufáme, ze lidi pochopí,
ze pletou si na sebe konopí,
[: ze hníjou zaživa,
když brečí v hospodě u piva. :]
R:
5. Ale jako bys lil vodu přes cedník,
je z tebe nakonec mučedník,
[: čekaj' tě ovace
a potom veřejná kremace. :]
6. Rozdělej' pod náma ohýnky
a jsou z toho lidové dožínky.
Kdo to je tam u kůlu,
ale příliš si otvíral papulu.
Kdo to je tam u kůlu,
borec, za nás si otvíral papulu.
R:
7.=1.
8. To radši zaživa do hrobu,
než pověsit kytaru na skobu
a v hospodě znuděně čekat ...

V PŮL OSMÉ VLASTA REDL

- Ami F G**
1. V půl osmé, to už se stmívá,
C Dmi G Ami
ožijou chodníky nočními převleky,
F E⁷

- telátko uteklo z chliva,
Ami F E⁷ Ami
pastýřu, pastýřu, špatně ses díval.
2. Jak se vysoko na špičkách vznášíš,
jak statečně klopýtá si vyhodit z
kopýtko,
ztratilo zvoneček v šáší,
chytil sa o kořen tam na Ondráši.
F Ami Dmi G⁷ C C/H
C/B^b
R: Ó, moje ovce, moje krávy,
A⁷ Dmi C F
vzal vás čert, tož, bačo, aidsme
zdraví.
3. Zase jsi nepřišla, milá,
čekal jsem celou noc, ale co je
moc, to je moc,
kdepak jsi do rána byla
a proč jsi, krucinál, na zádech bílá.
R: Hrál bych ti písničku něžnou,
takovou milou a běžnou,
sám zatím zpil jsem se režnou
asi tak, jako ženci, když nežnou.
4. V půl osmé, to už je ráno,
po lávce přes lávku, po lásce přes
lávku
ovečky jdou zadní branou

a marně bys' počítal tu oplakanou

ZABILI

- C Ami F**
1. [:Zabili, zabili:]
Dmi F C
chlapa z Koločavy
F
[:řekněte:] [:hrobaři:]
D F C
kde je pochovaný
R: Bylo tu není tu,
havrani na plotu
bylo víno v sudě,
Ami
teď tam voda bude,
C
není a není tu
2. [:špatně ho :] [:zabili:]
špatně pochovali
[:vlci ho:][:pojedly:]
ptáci rozklovali
R:
3. [:vítr ho:][:roznesl:]
po dalekém kraji
[:havrani :][:na plotu:]
pro něho krákali
R:
4. [:Kráká:][:starý havran:]
krákat nepřestane
[:dokud:][:v Koločavě:]
živej chlap zvostane
R:

FRANTIŠEK BUTY

G **C**
1. Na hladinu rybníka svítí sluníčko,
Emi **G**
a kolem stojí v hustém kruhu topoly,
Ami
které tam zasadil jeden hodný
Hmi
člověk,
C **D**
jmenoval se František Dobrota.
2. František Dobrota,
rodák z blízké vesnice,
měl hodně dětí
a jednu starou babičku,
která když umírala,
tak mu řekla: „Františku,
teď dobře poslouchej,
co máš všechno udělat.,,
C
Bala bam ba
Ami
Mez.: „A kolem rybníka
D
na husto nasázet topoly.,,
3. František udělal všechno co mu
řekla
a po snídani poslal děti do školy,
žebříňák s nářadím dotáhl od
chalupy k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.
4. Od té doby vítr na hladinu
nefouká,
takže je klidná, jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky ráno,
protože v něm vidí Františkovu

babičku

VE VYSOKÝCH HORÁCH

E **Fis**
R.: Ve vysokých horách
A **C**
větr vyfukuje.
A sníh co, tam leží
už hodně pamatuje.
Ve vysokých horách
zpívá meluzína,
loňský sníh neroztál
špatně se zapomíná.
Cmi
1. Ze jsem nenosil kabát
Fismi
a čepici s šálou,
Cmi
ze bylo do nebe dál,
Fismi
ale slunce víc hrálo,
Gismi
a ty žes měla sukni krátkou
A H
a úsměv široký.
2. Ze jsem po parcích spal
a na prsty pískał,
ze jsem u ohňů hráł
a do strun třískal
a ty ses nebála smát se
a dívat se mi do očí.
*. I vám se může stát
ze sejdete ze svých cest
a na kopci v dálce
uvidíte motorest.
Kdy je vždycky v krbu oheň
a vždycky plná spíš
a vždycky plno lidí
co míří ještě výš,

výš, výš, výš.

3. Schválně zkuste jim říct,
ze tam dole je léto,
tráva ze voní
a stromy právě kvetou.
Zakrouťí hlavou
a dají si rum s kávou.
4. Schválně zkuste jim říct,
ze tam dole je léto.
Vytáhnou teploměr
a za chvíli vás spletoú
a časem si zvyknete
na svůj stůl někde za pecí.
R.: Ve vysokých horách
větr vyfukuje
a sníh, co tam leží
už hodně pamatuje.
Ve vysokých horách
se špatně zapomíná.
Jak moje malé štěstí
zasypala vina,
zasypala lalalalala vina

Hosi-pa lavina

JAVORY JAVORY

Ami **F7maj**
1. Já vidím strom co k zemi padá
C
umírá jako by neznal bolesti.
Ami **F7maj**
Hnízdo co nesl tiše vychládá
Jen z listů závěť lesům kolem
G4 G3
šelestí.
Když dříví v peci tiše praská
v chalupách plamenem jasným
zahoří.

Na popel promění se láska.
Strom naposledy nocí k lidem
hovoří.

C **G** **C**
R.: Moje javory javory javory
F **C**
dlouhý stín vláhu uhlídá.
F **C**
Bouře zlá sílu větví zná
G4 **F**
Moje javory tiché javory
C
píseň má.
Dřevo javorů javorů javorů
vůni tvou v houslích poznávám
v kolébkách s dětmi houpávám.
Poletí za hory
daleko za hory
píseň má.
2. Já vidím strom,
co lidi chrání
a v kůře místa bolavá,
nechce znát smrt,
zná jenom zraní,
když podzim život uspává.
Pupence novou mízu loudí
a je tu jaro jak sis přál.
Posílám pozdrav dolů s proudy
strom žije dál, strom žije dál.
R.:

HOSPODA U DAVIDA

C G
1. V hospodě na náměstí
C G
můžete při troše štěstí
Ami D G
sehnat místo u stolu.
C
Sednout si na lavici,
G Ami
dát si pravou kyselici
D G
anebo rum a kofolu.
C G
Říká se tam u Davida
C G
klasická třetí třída,
Ami D G
zákaz her s výjimkou domina.
C
A když je někdy pod psa venku,
G Ami
hospodský též dá si sklenku,
D GDC
přisedne k vám a vzpomíná.
H
R.: Až je to téměř k nevíře
Emi
já býval slavným kumštýřem
H Ami
zpíval a na příčnou flétnu hrál,
H
procestoval kraje cizí
Emi A
v rozhlase a v televizi
C D
každý mě znal.

H
A holky krásný jako břízky
Emi
nosily mi z domu řízky
H Emi
po koncertech rovnou do šatny.
H
Za podpisy do cancáků
Emi A
vlezli mi až do spacáků,
C D G
ale to je dneska neplatný.
2. Pak se napije a kývá hlavou,
jakoby přemýšlel nad zašlou slávou
a je ticho a jen pendlovky jdou
a když nese další várku,
jako děda mráz s nůši dárků
štamgastům se oči rozzáří.
Co tam po odjezdu vlaku
hned si dají po panáku,
tržba se dnes jistě vydaří.
R.: Až je to celkem k nevíře
on býval slavným kumštýřem
zpíval a na příčnou flétnu hrál,
procestoval kraje cizí
v rozhlase a v televizi,
každý ho znal.
A teď tady pivo točí,
dojetím mu vlhnou oči,
když jsem přijdou kluci s kytarou.
Stojí v těžkém zamyšlení
a hosté mizí bez placení
a říkají, že je zas pod párou.
3. Až někdy navštívíte Vizovice
zaparkujte u silnice,
tam co je nejvíc obchodů.
Rozhlédněte se vpředu v zadu
a nemáte-li oční vadu
ucítíte hospodu.

A zeptáte-li se na hospodského,
dozvíte se od každého,
že je to notorický lhář,
Ale já ho viděl jednou v květnu,
jak tam stál a v ruce flétnu
a kolem hlavy,
kolem hlavy vám měl svatozář

VŠECH VANDRÁKŮ MÚZA ŽALMAN

G Fmaj⁷ G
1. Přišla k nám znenadání, hubená až
hrůza,
Fmaj⁷ G Fmaj⁷ G
a řekla, že je múza všech vandráků
z Čech,
Fmaj⁷ G
to nebyl hřích po nocích, než po
kytaře sáhla,
Fmaj⁷ G Fmaj⁷ G
tak nám chleba kradla a čmárala
po zdech.
Emi D G C G
R: Haleluja, zavírá se brána,
C G
my zpívat chcem do rána,
C G
než napadá sních,
Emi D G C G
haleluja, kteroupak si dáme,
C G
než skončíme s ránem
C G
na hřbitově obutých.
2. Na Moravě z demižónu dobré
víno pila,

pak mezi námi žila spoustu
hezkejších dní,
až jeden pán v limuzíně začal po ní
toužit,
budeš mi, holka, sloužit, a oženil
se s ní.
R:
3. Každou noc po milování skládala
mu hity
a kašlala na city, na obyčejnej lid,
za pár dní tahle múza, dneska
služka Míci
skončila na ulici a pod mostem má
byt.
R:
G Fmaj⁷ G
*: Vraťte nám, vraťte nám tu všech
vandráků múzu,
Fmaj⁷ G Fmaj⁷ G
má rozrhanou blůzu, hm hm hm ...

KDYŽ NÁŠ TÁTA HRÁL GREENHORNS / JOHNNY CASH

G
1. Když jsem byl chlapec malej, tak
metr nad zemí,
C G
scházeli se farmáři tam u nás v
přízemí,
mezi nima můj táta u piva sedával
D⁷ G C G D⁷ G
a tu svoji nejmilejší hrál.
2. Teď už jsem chlap jak hora, šest
stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď
táhnou zpět,
kdybys si ale ve světě moh' ještě
něco přát,
tak zase slyšet svýho tátu hrát.
3. Ta písnička mě vedla mým celým
životem,
když jsem se toulal po kolejích,
zebral za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece
jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš
táta hrál.
4. To všechno už je dávno, táta je
pod zemí,
když je noc a měsíc, potom zdá se
mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu
dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

VASIL KAREL KRYL

D Hmi G
A
1. V botičkách z kozinky vybírám
rozinky z koláčků,
D Hmi G A
vybírám zběsile pro tebe, Vasile,
miláčku,
D Hmi G A
šičky už došily svatební košili z
batistu,
Hmi Emi F#
Hmi A⁷
krmení zvíře je, když vrznou
veřeje a tys tu, a tys tu.
2. Mé oči nevěří - přišel jsi se zvíří
k obědu,
neseš mi křepelky, v botičkách
Popelky, k tobě jdu,
na mojí košilce šič z Košic vyšil
"C" zdvojené,
ze nejsem komtesou, starosti moje
jsou, tvoje ne, tvoje ne.
3. Na rtech máš enzymy, to asi od
zimy třeskuté,
proti tvé nechuti na tácku nesu ti
misku thé,
v čaji jsem zkvasila dva vlasy
Vasila-hippicho,
jsou v něm i nějaká afrodiziaka,
vypij ho, vypij ho!
4. Čaj, který vypiješ, zanechá stopy,
jež trvají,
tisícem kilowatt budem se milovat,
šohaji,

v milostném zátíší vášeň pak
nejvyšší vybuchne
tíše a všestranně - tvá láska ke
straně!
"Probůh, ne! Probůh, ne!,,

DIVOKÉ KONĚ JAREK NOHAVICA

Emi Ami Emi G Ami
Emi
1. [: Já viděl divoké koně, běželi
soumrakem, :]
Ami Emi Ami Emi
Adim C
vzduch těžký byl a divně voněl
tabákem,
Ami Emi Ami Emi
H⁷ Emi
vzduch těžký byl a divně voněl
tabákem.
2. [: Běželi, běželi bez uzdy a sedla
krajinou řek a hor, :]
[: sper to čert, jaká touha je to
vedla za obzor? :]
3. [: Snad vesmír nad vesmírem,
snad lístek na věčnost, :]
[: naše touho, ještě neumírej, sil
máme dost. :]
4. [: V nozdrách sládné zápach
klisen na břehu jezera, :]
[: milování je divoká píseň
večera. :]
5. [: Stébla trávy sklání hlavu, staví
se do šiku, :]
[: král s dvořany přijíždí na
popravu zbojníků. :]
6. [: Chtěl bych jak divoký kůň
běžet, běžet, nemyslet na návrat, :]

[: s koňskými handlíři vyrazit
dveře, to bych rád. :]
Já viděl divoké koně ...

REHRADICE AG FLEK

Dmi C F
1. A te Rehradice na pěkný rovině,
G Ami Dmi G⁷ C
teče tam voděnka dole po dědině,
Gmi Ami Dmi
je pěkná, je čistá.
2. A po tej voděnce drobný rybe
skáčou,
pověz mi, má milá, proč tvý oči
pláčou
tak smutně, žalostně.
3. Pláčou oni, pláčou šohajó pro
tebe,
ze sme sa dostali daleko od sebe,
daleko od sebe.
4.=1

OSMÁ BARVA DUHY JAREK NOHAVICA

Ami Dmi Ami Dmi
1. Chladná jsou dubnová rána,
Ami Dmi C E⁷
ze slunce je vidět jenom kousek,
Ami Dmi Ami Dmi
ve flašce od Cinzana
Ami G Ami
úhoři, úhoři třou se.
Dmi Ami F Dmi E⁷

R: Všichni moji známí teď spí, spí,
spí doma s manželkami,

Dmi Ami E⁷ Ami

zůstali jsme sami - já a já.

Města jsou jedno jako druhý, černá
je osmá barva duhy,

Dmi E⁷ Ami

černá je barva, kterou mám teď
nejraději,

jó, je to bída, je to bída, hledal
jsem ostrov jménem Atlantida

Dmi E⁷ Ami

a našel vody, vody, vody, vody,
vody habaděj.

2. Kdyby měl někdo z vás zájem,
uděláme velikánský mejdan,
projdeme tam a zpět rájem
a svatý Petr bude náš strejda.

R:

3. Pod okny řve někdo: kémo,
každý správný folkáč nosí vousy,
já umím jen písničky v E moll
a prsty jsem si až do masa
zbrousil, protože:

R: Všichni moji známí teď spí, spí,
spí doma s manželkami,

zůstali jsme sami - já a vy.

Města jsou jedno jako druhý, černá
je osmá barva duhy,

černá je barva, kterou mám teď
nejraději,

jó, je to bída, je to bída, hledáme
ostrov jménem Atlantida

a nacházíme vody, vody, vody,
vody, vody, vody,

vody, vody, vody, vody, vody,
vody,

vody, vody, vody, vody, vody,
vody habaděj.

VARIACE NA RENESANČNÍ TÉMA VLADIMÍR MIŠÍK / VÁCLAV HRABĚ

Ami F G Ami

Láska je jako večernice plující
noční oblohou,

F G Ami

zavřete dveře na petlice, zhasněte
v domě všechny svíce

F G Ami

C G/H Ami C/G D F

a opevněte svoje těla, vy, kterým
srdce zkameněla. **D F**

Ami F G

Ami

Láska je jako krásná loď, která
ztratila kapitána,

F G

Ami

námořníkům se třesou ruce a bojí
se, co bude zrána,

F G

Ami

láska je jako bolest z probuzení a
horké ruce hvězd,

F G Ami C

G/H Ami

které ti oknem do vězení květiny
sypou ze svatebních cest. **C/G D F**

Ami F G Ami

Láska je jako večernice plující
noční oblohou,

F G Ami

naš život hoří jako svíce a mrtví
milovat nemohou,

G Ami C G/H Ami C/G

D F Ami

mrtví milovat nemohou ...

JAK VLASTNĚ VYPADÁŠ VLASTA REDL

- D** **G**
1. Jak vlastně vypadáš, má milá,
Emi **A**
ze ses mně nikdy nezjevila,
D7 **G**
to bych tě svedl po paměti,
Hmi **Hmi/A** **E**
takhle jen čmárám po papíře a čas
letí.
2. Už prý připomínám netopýra,
jak píšu noci přes kopírák,
a já jen zkouším hlavou dolů
otočit přesýpací hodiny, když
nejsme spolu.
3. Až v tomhle životě se minem,
chtěl bych tě najít v nějakém
jiném,
ze slabik stloukám pro svou spásu
archu, co za tebou má doplout až
do těch časů.
4. Přelívám oceán, má milá,
a láska by mě vykoupila,
nevezmou mě nikam jednoduše,
do nebe ani do pekla jen s půlkou
naší duše.
D **G** **Emi** **A**
*: Jak vlastně vypadáš, má milá ...

SMRTI VLASTA REDL

- D** **Emi** **A7** **D**
1. Byltě jeden člověk,
Fismi **G** **A4** **A7**

- byltě jeden člověk
G **Hmi7** **A4**
bylo mu jakkol věk,
A **D** **Emi** **A7** **D**
bylo mu jakkol věk.
D **Emi** **A7** **D**
2. Šel od role k roli
Fismi **G** **A4** **A7**
obhlídat obilí.
G **Hmi7** **A4**
[:Obilíčko moje
A **D** **Emi** **A7** **D**
co jsi jest tak pěkné.:]
D
R.:Potkala ho smrti
Dmi
na pěcknej silnici
D
co děláš můj choti
mám s tebou mluvíti.
3. Nech mě milá smrti
já mám co činiti
[:Já dám ti peněz dosti
co můžeš unést.:]
4. Zanechaj obilé
stroj sa v rúcho bílé
už ty musíš jíti
všechno opustiti.
Běda mě hříšnému
jsem dlužen každému
[:a najvjac jednému
pánu bohu svému.:]

JANOVA HORA

- Cmi** **Gmi** **Fmi** **Cmi**
1.Na Janově hoře stojí divná věž
Gmi
a nesů sa z něji zňaty

- Fmi** **Gmi** **Cmi**
někdy pravda někdy lež
Gmi **Gis** **Gmi**
sů to zňaty také všelijaké
Ami **B** **A**
černé bílé ba ja barevné.
Cmi **Gmi** **Fmi** **Gmi** **Emi**
Hora ta jich lehko snese, ale lidi ne.
Cmi **Gmi** **Fmi**
R.:Ó Janovo horo, už dlóho nás
Cmi
ochraňuješ.
Gmi **Fmi** **Gis** **Cmi**
Ó Janova horo, mnohý na tobě stál.
Ó Janova horo, však ty co si
pamatuješ.
Ó Janova horo a jsi pevná dál.
2.Na Janovej hoře stojí divný stůl
a nesů sa z něho zňaty
sednú v každý kůt
sů to zňaty také všelijaké,
černé bílé ba aj barevné.
Hora ta to lehko snese, ale lidi ne.
R.:
Mezihra:Kopčisko sa něhne ani o
kůštěk,
hora někdy uhne, tak jako člověk,
mět kus kopca v sobě,
tož to bych vám přál
kus Janovej hory,
tož to bych vám přál
3.:Na Janovu horu fůká ze všech
stran,
který vítr nese pravdu to si přeber
sám,
stačí když si láhneš do seknice,
enom chvíli krútíš knoflíkem...
Hora ta to lehko snese, ale lidi ne.
R.:

TVÉ MODRÉ OČI

1. Tvé modré oči slzí, má milá
neplač již,
Mí vrátíme se brzy Němcům
zdeptáme říš.
Slyš polnic melodii, již každý dobře
zná,
V nich síla naše síla žije, slyš vojska
vítězná
R: Tvé modré oči, naposled zřím,
dej ať je ještě jednou popatřím.
Tvé modré oči štěstí mých dní,
vás vzpomenu ve chvíli poslední
2. Vy modré oči moje, chvíle teď
vážná jest,
spojenci jdou do boje, Francie hájí
čest.
Tam v poli slávy věčné je smrti
slyšet sten,
vás modré oči věrné, chci
vzpomínati jen
R:
Až budeš jednou státí na cestě jako
dnes
a čekat až se vrátí, ten, kdo už dávno
kles
pak přinesou ti zprávu, že v Belgii
jsem pad,
za spojenců všech slávu, že umíral
jsem rád.
R:

MODRÝ KRÁLÍCI

1. Na jaře jezdím k tetičce,
tetička pracuje v chemičce
a na zahrádce chová modré králíci

a krmí je modrou skalici.
2. V létě jezdím k sestřence,
sestřenka pracuje ve vápence
a na zahrádce chová modré králíci
a dostává od tetičky tu skalici pro ně.
3. Na podzim jezdím ke strýci,
strýc razí mince v Kremnici
a na zahrádce chová modré králíci
a taky dostává od tetičky tu skalici
pro ně.
4. V zimě navštěvuji synovce,
synovec pracuje ve zbrojovce
a na zahrádce chová bílé králíci,
protože ho tetička nemá zrovna
dvakrát v lásce.

ANANAS

1. Tam kde je Karakas, muž jménem
Pedro žil, prodával ananas, ananas.
Za ranních úsvitů, když osla
zapřahal tak dostal se do křiku
ananas.
R: Ole, ole kupte si zas
ole, ole můj ananas.
2. A když se oženil, tu poznal
Karakas i jeho zeny hlas ananas.
Za ranních úsvitů když osla zapřáhli
dali se do křiku ananas.
R:
Když přišli dětičky, byl slyšet jejich
hlas, skoro den celičký ananas.
Za ranních úsvitů oslíka zapřáhli dali
se do křiku ananas.
R:

PRASÁTKO

Přišlo za mnou jedno malé prasátko,

BUTY

ze už nelíbí být prasátko.
Mazlil jsem se sním s ním
prasátkem maličkým,
šeptalo mi něco do uší.
Měl jsem uši oslintané prasátkem,
který potom zase někam odběhlo.
Někam za láskou
a já se trápím otázkou,
co chtělo to malé prasátko.

ŠTĚRBINOU VE DVEŘÍCH JAN JAKUB NOHA

1. Štěrbinou ve dveřích,
můj obraz uvidíš
a jak mně poznáváš,
najednou zneklidíš
2. Tam mezi kamením,
země se rozvírá,
drásavým maliním,
k tobě se prodírám.
3. pochováš v náručí,
pochováš v objetí,
za chvíli poručíš,
za chvíli odletíš.
4. Pramínek ode mě
pochováš na louce,
vytryskne ze země,
ze studny pod srdcem.
Óóóóóó
5. Žár vodu na ohni
do varu přivede,
bílý mrak na koni
putuje do nebe
6. Štěrbinou ve dveřích,
tvůj pohled přitáhnu
a jak mě uvidíš,
to já si tě zapřáhnu.

KDO SI TU PĚSNIČKU

[:Kdo si tu piesničku zazpěvá?
Veselá kapela z Mistrina:]
[:Oni si ju preveselo zpěvajú,
keď sa večer za děvčaty trajdajú.
Trajdajú trajdajú velice keď i dú
pres pole k musicie:]
[:Ti naši mladenci bystří sů
oni sa před nikým netrasú :]
[:A kdo cekne už ho bijú vesele
po pačesách po pašterkách po těle.
Potom sa tichúčko strácajú
domů sa přes pole vracajú:]
[:Anička dušička nekašli,
aby ma u teba nenašli:]
[:Já tě chytmem pomilujem
postýskám
a při tom si preveselo zavískám
zavískám na celú dědinu,
aků mám prekrásnú děvčinu.:]

UMĚLCI NA ŠŇŮŘE

1. Když jsme hráli prvně v Praze
to bylo slávy,
všechny pražské plátky
o tom přinesly zprávy,
od těch dob utekla už
měsíců fůra,
v srdci navždy vyryto mám:
Pražská šňůra!
2. V Praze je blaze
nejlíp tři dny po sezóně,
s walkmanem na krku
se motat v pěší zóně.
Občas se člověk domluví
i československy.
V Praze po sezóně
je fakt moc hezky.
R.: Na strahovských kolejích
do rána je slyšet smích
a nalévá se u svíček
do vypůjčených skleniček
a holky z šesté etáže
mají po zkouškách a dost kuráže,
kdo ví možná někdo z nás
jim statek odkáže.
3. Praha je krásná
i třetí den už bez peněz
v Koruně levně,
chutně, zdravě jenom jez.
Nadešla chvíle
též obejít něco památek
a koupit pro pět lidí
k večeri též něco oplatek.
R.: A pak hledat čísla v diáři
někdo bude rád přijeli ogaři,
a nebo nechat všechno náhodě
a rozbalit to někde v hospodě.

Hrát blues, co slina přinese,
někdo bude rád a možná dojme se
a koupí pivo kapele,
tak sakra netvařte se tak kysele.
4. Hola héj, umělci na šňůře,
hola héj, to nezní nejhůře!
S exotickou vůní Moravy,
to jistě každé dcerčisko pobaví.
Hola héj, umělci na turně,
kšá kšá myšlenky pochmurné!
To si piš, ze se dnes nejde spát,
ať na to padne třeba můj svitavský
plat.
A zatím doma na lhotkách už
vyfukuje z kopců
a pastýři vyhánají
stáda krav a skopců.
A po mojich místech
někdo sbírá moje hříby,
čert vzal celou Prahu,
žádný sliby chyby.
Už nevytáhnu paty
z rodného Valašska,
na to už mě nenachytá
ni ta šňůra pražská.
Tady jsem se zakořenil,
zde je domov můj
a co není valašského,
to je pro mě hnůj!

RÁNO IVAN HLAS

Ráno z postele vyskočím,
oči si namočím
a pak jen uvěřím je ráno.
Ráno modrý jak šmolka
a ostrý jak nůž
je tady ráno.

V parku se hejbe ten chlap
co ho tam nechali spát,
cigáro kroutí a do proutí
mu klobouk spad.
Ráno bude mi blaze
i v podzemní dráze,
třeba tě uvidím ráno.
Ráno, trochu si zalovím,
asi tě oslovím
a potom oslavím ráno.
Zastavím před tebou
a řeknu, že tě mám rád,
ze seš teď láskou mou
jedinou na každé pád.
Pak chytím motýla za jednu nohu,
vpletu ti do vlasů barevnou stuhu
ráno.
Ráno nejsem už bolavý,
mám v hlavě nápady,
kašlu na zásady ráno.
Ráno z postele vyskočím,
trochu se zatočím
a potom oslavím ráno.

MALAGELO

1. Já potkal jsem tě na ulici,
byla jsi jako dělo
a do tmy svítilo tvoje mladý, bílý
čelo
a pod paždím sis nesla svoje
oblíbený Malagelo.
R.:Malagelo, Mala, Mala,
Malagelo....
2. Já pozval jsem tě domů,
to se tenkrát ještě smělo

a tam jsem zjistil, ze máš hladký bílý
tělo
a k tomu jsme popijeli tvoje
oblíbený Malagelo.
R.:

NA ŽOFINĚ

1.Potkal jsem ji na Žofině celá
v černým nesla se jak páv.
Žáda bílý od zdi měla u šatny mě
chytla za rukáv.
R.: [Špinavá:] krásná holka,
ta mě na kolena dostala,
teď po mně jen tak kouká.
[:Špinavý:] ona má špinavý záda,
nepije, nekouří, nesladí
a má to, tolik ráda.
2. Cestou domů v taxi zašpinila
trochu sedadla,
pak za dveřma v jejím bytě kolem
krku mě hned popadla.
R.:
3. Ráno zase na ulici řekla mi že to
byl jenom žert,
schlíplej beru ranní tramvaj: „Sakra
holka ať tě vezme čert!,,
[:Špinavý:] mi ukázala záda.
Nepila, kouřila nevdání,
vždyť to má tolik ráda. (a má to tolik
ráda):]
[:Špinavý:] ona má špinavý záda,
nepila, kouřila nevdání a má to tolik
ráda.

HOUBY

1. Člověk ze zoufalství
snadno pomate se
muchomůrky bílé
budu sbírat v lese.
Ooooooooooooo
2. Muchomůrky bílé
bělejší než sněhy,
sním je k ukojení
své portřeby něhy.
Ooooooooooooo
3. Neprocitnu tady,
až na jinym světě,
Muchomůrky bílé
budu sbírat v létě.
Ooooo muchomůrky bílé

DEMÁČEK BUTY

O tom co je velká láska
asi nevím vůbec nic,
někde ve vzpomínkách
praská postel, nebo kostel,
co jsem to chtěl.
Poškrábej mi záda,
zazpívám ti kus,
který dnešní móda žádá,
mám vytříbený vkus.
O tom co je velká láska
asi nevím vůbec nic,
někde kousek dál je možná válka,
jenom kousek, malý kousek.
Nevím proč to říkám,
vlastně nevím vůbec nic,
je tu komár který píchá,
poškrábej mě a nic víc.

R.: Nejsem miláček,
natočím ti demáček,
kousek nazpívám
a zbytek už jen povídám.

JEDNOU RÁNO BUTY

Jednou ráno přišel vítr
vzal si střechu s pokrývačem
s kominíkem i s klempířem
jenom dlaždič zůstal dole.
Tada papa tada papa ...
Zůstal dole chodník dláždil,
plival na zem a byl sprostý,
kamarádi někam letí
a on tady musí klečct.
Tada papa tada papa

KRÁLOVNA Z DANDRUM BAY

1. Kdo jí prvně zřel
ten k ní zahořel
možná obdivem možná víc
Její oblí bok
její ladný krok
nejhezčí ze všech krasavic.
2. Já šel na statek
hned si o ní řek
„Tu chci mít pane tu mi dej.,,
Divný jméno má
každý z nás jí zná
jako Královnu z Dandrum Bay.
3. Boze roznílý
mi si užili,
brzo nás v kraji každý znal.
Jenže po pár dnech

se jí zkrátil dech
a já doktora zavolal.
4. Dlouho stonala
nežli skonala
lehkou hlínu jí pánbůh dej,
vždyť to nebyla
jenom kobyla,
ale královna z Dandrum Bay.
5. Jednou na jaře
potkám koňáře
vede klisničku jako sen,
zas oblí bok
zas ten ladný krok
a já stál jako přimražen.
6. Až mi v sobotu
dají vejplatu
zeptám se je-li na prodej.
Potom budu snít
o tom, ze smím mít
zase královnu z Dandrum Bay.

KLOBOUK VE KŘOVÍ

Vítr vane pouští
po písku žene klobouk,
zahnal ho do houští
ten starý černý klobouk.
Kdepak je ta hlava
která klobouk nosila.
Byla černá či plavá
komu asi patřila.
Kdo to v poušti zmizel,
odkud šel a kam,
jaký to mě svízel,
ze byl v poušti sám.
Jen zaváté stopy
starý klobouk ve křoví.
Nikdo nic nepochopí,

nikdo se nic nedoví.

BOŽE MŮJ VLASTA REDL

1. Zelený mrak, zas na to hledím,
ještě že tak, že v hospůdce sedím.
Okolo nás jsou snad všichni svatí
je tady pán co za všechny platí.
R.: Éj bože můj
Nechce se domů
Ej bože můj
2. Na louce strom,
pod stromem ležím,
v dálce zní hrom
přes háj domů běžím.
Pod horou háj
a nad hlavou nebe,
nad nebem ráj
a tam vidím tebe.
Ej bože můj
Nad tebe není
Ej bože můj
Ještě jednu borovičku,
zahrajem na píšťaličku
jen pro tebe za hubičku
Ej bože můj, éj bože můj
Nechce se domů

MADE IN VALMEZ UNPLUGGED MŇAGA A ŽĐORB

Jako je sama skála,
tak jsem sám i já.
Jako je prázdná duha,
tak jsem prázdný i já.
Jako je zrádná voda,
tak zradím i já.
Zkousím se prokopat ven 7x
O půl třetí na náměstí
ve Valašském Meziříčí
jdu co noha nohu mine
a každý sám sobě jsme stínem
nic mi není,
přítom melu z posledního,
těžko říct
o tom něco konkrétního.
Stejná slova kolem stejné tváře
a každý sám sobě jsme lhářem
a já už zase,,
Zkousím se prokopat ven. 8x
Zkousím se prokopat ven. 7x

JENŽE JAN NOHA

1. Překvapil nás přízrak ve tmě
k ránu.
A ty: chytla ses mě abych si tě vzal,
jenže já: vrazil dřevce do dračího
chřtánu.
A pak: Plachtil jsem jak orel
a pachtíl se jak osel.
Jenže já? Vrazil dřevce do dračího
chřtánu,

já udatný svatý Jiří,
ale teď si chci užívat
a nemusíš mi připomínat,
ze platit budu já.
2. Hoří a v chlivě zoufale bučí kráva,
jenže já s ukradenou panenkou
běžím pryč.
Bez loučení skočím do neznáma.
Jenže pak přijdou jenom slova,
slova...
Jenže já: gest a řečí mám teď právě
dost,
nos rozplácnutý na rtech psí
poslušnost
a panenka trousí pomněnky, žmolky
a skleněnky,
ty najednou jdeš ke mně,
nejednou nemáš klid.
A nemusíš mi připomínat, že platit
budu já.
Jenže: Platit budeš ty!
Jenže: Platit budete vy!
Jenže: Platit budeme my!

ANI TAK NEHOŘÍ

Ani tak nehoří svíčka farářovi,
jako se bělají mojí milé nohy,
jako se bělají mojí milé nohy.
Ani tak nevoní kořalička sladká,
jako mně vonějí mojí milé jabka,
jako mně vonějí mojí milé jabka.
Ani tak nebolí, rána do srdéčka,
jako mě bolela milé zahrádečka,
jako mě bolela milé zahrádečka

POD JAVOREM

1. Pod Javorem na tom poli

oře děvče párem koní,
oře děvče párem koní.
2. Když to pole doorala
mamka na ní zavolala,
mamka na ní zavolala.
3. Dcero moje, spěchej domu,
provdávám tě nevím komu,
provdávám tě, nevím komu.
4. Za pacholka loupežníka,
loupežníků náčelníka,
loupežníků náčelníka.

ŘEKNĚTE MAMCE PROKRISTA

1. Řekněte mamce prokrista,
ať mi večeri nechystá,
večeri ani snídani,
ze já jsem zbitý spoutaný.
2. Řekněte mamce prokrista,
ať mi pár košil přichystá,
tu první tenkou plentovou,
tu druhou lněnou bělavou.
3. V té první budu seděti,
v té druhé budu viseti.
Nevěšte vy mě na duby,
tam by mě snědli holuby,
4. Nechte mě viset na jedli,
kam chodí milá ke studni,
až bude milá vodu brát,
krkavce může odehnat.
5. Ej hešu hešu ptáčata,
už je má hlava načatá,
ej hešu hešu krkavec,
ze jsem bal dobrý mládenec.

NA KOLENA IVAN HLAS

1. Táhněte do háje, všichni pryč,
chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč.
Jak si tu můžete takhle žrát,
ztratil jsem holku, co jí mám rád.
2. Napravo, nalevo nebudu mít klid,
dala mi najevo, ze mě nechce mít.
Zpívejte a špinavej tancuju sám,
váš pohled káravej už dávno znám.
R.: [: Pořád jen: na kolena, na
kolena,
na kolena, na kolena, jé, jé, jé :] 3x
je to tak a vaše saka vám posere pták
3. Cigáro do koutku si klidně dám,
tuhletu pochoutku vychutnám sám
kašlu vám na bonton, byl jsi chytřej
chlap
sere mě Tichej Don a ten váš tupej
dav.
R.:...
A tenhle barák vám posere pták!

CHTĚL BYCH SE JMENOVAT JAN BUTY

Chtěl bych se jmenovat Jan,
být přítel dívek a dam,
přicházet k nim nepoznán
a odcházet nepoznán.
Celé mládí!
Celé stáří!

ZASTAV SA DCREREČKO VLASTA REDL

A C G A
1. Zastav sa dcerečko, proč sa točíš?
F D G7 E7
Pro tanec muziku neuslyšíš,
F G E
neuslyšíš ani z kraju,
A C G A
jak moju písničku tobě hraju.
2. A v tej písničce pravda ryzí,
nemůžeš moja být, když jsi cizí,
co je cizí, moje není,
to bývá akorát na trápení.
3. Proč sa nesměješ, proč sa hněváš,
však já to dobře vím, že mně nedáš,
ze mně nedáš dovolení
abychom dospali k rozednění.
4. Zastav sa dcerečko, aj ty to víš,
ze už mňa u sebe neuvídiš,
neuvídiš ani z rána,
jsi pro mě daleko za horama.
5. Darmo jsem miloval a čas plyne,
co jsem chtěl tobě dát, už nedám
jiné,
co jsem chtěl dát, tobě milá,
to už jsi na věky promarnila.
6. Tobě se má milá lehko řekne,
ze i bez tvojí lásky tu bude pěkně,
tak bez tebe bude krásně,
jako když na nebi slunko zhasne.

RITUÁL

C Emi7 Ami4
1. Nahoře svítil velký vůz
Emi7 Fmaj7
a pole pokosená dokořán

G C
voněla hlinou a ten mír jako dřív
Fmaj7 Dmi Emi Dmi
vrátil mě náhle do těch dnů
Fmaj7 G C
vrátil se náhle do těch dnů
Ami G Fmaj7 C
R.: Zpívej, ať slyším ten hlas
Ami G Fmaj7
tak důvěrněj, tak blízko a zas,
Ami G Fmaj7 C
to se stává, ze bejvá ti huř,
Ami G Fmaj7 C
když se svádí řeči ostrý jako nůž.
2. Křížová cesta klikatá
a prsty propletené v žáru tmy
vedly se s vírou, ze nás nevidí
[:na louce u klád, nikdo z lidí.:]
R.:
3. Zapálím svíce plamen můj
a půjdu tiše starou silnicí
najdu tě spát u křížků z kamení.
[:Položím oheň na listí.:]
R.:
4. Konečně s větrem usínám
přišel mě místo tebe obejmout
rituál zněl a rýhou údolí
Vracím se ránem za tebou
to já je vracím za tebou.
R.:

SANTA MARIA

1. Je tomu už dávno, co se tenhle
příběh stal,
když já blázen dobrovolně k legiím
se dal,
[:když jsem rukoval do cizinecké
legie

netušil jsem, ze mě čeká Santa
Marie:]
2. Sotva jsme tam dorazili seržant
začal řvát,
jak mám z těchle lenochů jen chlapy
nadělat,
[:do pouště nás hnál, kde to prej
chlap jen přežije,
za zády nám zůstal tábor Santa
Marie:]
3. Dlouho jsme se plazili tím místem
plným hrůz,
tam kde velbloud neprojde a natož
ještě vůz.
[:Závidíme velbloudům, že svíraj
nozdry své
před písečným prachem Santa
Marie:]
4. Rty nám žárem praskají, mi
plazíme se dál,
najeden z nás v tomhle pekle ortel
podepsal
[:Závidíme velbloudům, že svíraj
nozdry své,
před písečným prachem Santa
Marie:]
5. Na ty hrůzy zapomenout byl by
velkej dar.
Rukovali nás tam stovky, zbylo nás
jen pár.
[:Když jsme odjížděli, tak jsme řvali
Gloria,
buď sbohem tábor peklo zvaný Santa
Maria:]
6. Ja to mu už dávno, co se tenhle
příběh stal,
když já blázen dobrovolně k legiím
se dal,

[:I po létech vzpomínka však hrůzou polije,
když slyším to strašný jméno Santa Marie:]

SETŘI SI SLZY Z OČÍ

1. Když babí léto přichází,
svou tvář mi odvrací
jedna z mých posledních lásek
čas náhle karty otočí,
bicí srdce úročí své city napořád.
Až ze sna vyjde ze rtů vzdech
a deštěm prorezaví plech.
Zůstávám poblíž nádraží.
Pošlu telegram bez adresy,
i když nevím, kdepak jsi,
tak ti píšu veršů pár.
R.: Setři si slzy z očí,
dálí bůh se cesty potkají,
vezme nás život končí,
nitě a vlákna ty se protkají
do sítí, do kterých nachytáme prach,
co nám do souhvězdí vah napadá.
2. Až oheň zvolna dohoří
a uletí za pohoří
v noci na jih další čáp,
tiše rozezní se varhany,
co rozdrťí balvany
tvých citů napořád.
R.:

FOLSOM EMAIL BLUES LOKÁLKA / JOHNNY CASH

G

1. Můj děda bejval natěrač a machr
na práci

G⁷

a na půdě nám po něm zbyla pistol
stříkací,

C

G

tu věc obdivovali všichni kámoši z
baráku

D⁷

G

a máma mi říkala: "Nehraj si s tím,
rošťáku!"

2. Jenže i já byl blázen posedlej
emailem,

na půdu jsem chodil s barvou
skoro každéj den,

třímaje štětku v ruce, chtěl jsem
bejt chlap all right,

ředitlo mi vonělo krásněji než
Black and White.

3. Ale natřít okap, to není žádnej
žert,

nahoru jsem vylez', dolů letěl jsem
jak čert,

protože nejsem kočka, zásadně
padám na hlavu,

z těch důvodů vlastním trochu
kratší postavu.

4. Ted' primář chirurgie mi říká, že
je šlus,

na sádrovým lůžku zpívám Folsom
email blues,

pravdu měla máma, radila: "Vem si
bezpečnostní pás,
vždyť ani pro dědu nebyl okap
žádnej špás."

NAD STÁDEM KONÍ BUTY

R.: Nad stádem koní
podkovy zvoní, zvoní.
Černý vůz vlečou
a slzy tečou a já volám:
„Tak neplač můj kamaráde,
náhoda je blbec, když krade.
Je tuhý jak vecka a řeka ho splaví
máme ho rádi,
no tak co, tak co, tak co.,,
1. Vždycky si přál , až bude popel
i s kytarou vodou ať plavou.
Jen žádný hotel
s křížkem nad hlavou.
Až najdeš to místo,
kde je ten pramen
a kámen co praská,
budeš mít jisto patří sem popel
a každá láska .
No tak co, tak co, tak co.
R.: Nad stádem koní
podkovy zvoní, zvoní.
Černý vůz vlečou
a slzy tečou a já šeptám:
„Ty jsi ten popel kamaráde,
o bílé vody, vody.
Vyhasnul kotel,
náhoda je štěstí od podkovy.,,
Hejá, hejá, hejá..."

NECHÁM SI PROJÍT HLAVOU MŇÁGA A ŽĎORB

1. Nejlíp jim bylo,
když nevěděli co dělaj,
jenom se potkali a neznělo to špatně.
Tak se snažili a opravdu si užívali
a jenom existovali
a čas běžel skvěle.
R.: Nechám si projít hlavou,
kam všechny věci plavou,
jestli je všechno jak den,
jako kdysi v noci spolu na schodech.
2. Pak se ztratili
a chvílema se neviděli,
jenom si telefonovali
a byli na tom bledě
a když se vrátili už dávno nehořeli,
jenom dál usínali
chvíli spolu, chvíli vedle sebe.
R.:
R.: Nechej si projít hlavou,
kam všechny věci plavou,
jestli je všechno jak den,
tak jako kdysi v noci spolu potmě na
schodech.

ĎÁBEL KAMELOT

Emi⁷ C
1. Tu zlou story co zazpívám
G C
mi říkal kamarád,
Emi⁷ C13
já mu nevěřil, ani podruhý,

G
ale může se to stát.
Cmaj7 D C
Na samotě v horách žili táta a syn,
D
osmnáct let v míru,
C
než barvou jeřabin:
Ami7 G
R.: Vyrudla krví zem
Emi7 C13
a v jeden den se život zastavil,
G Emi7
život pro oba žádná náhoda
C13
jen stín stromů je skryl,
D C
smíření na věky a bohům do oken
D
zabušili najednou
C9 H7
a kdo byl spokojen?
Emi D G C
Dábel, Dábel.
2. Pak jednou koně osedlal
a do města se bral,
tam koupil sůl a v salonu
si jednu režnou dal.
Byla tam ta ženská,
co mu hlavu zmámila,
ze pojedje do hor s ním
mu tenkrát slíbila.
R.:
3. Pak syn to poznal na kůži,
jak chutná žárlivost,
až jeden den mu povídá:
„Mám toho táto dost!,,
Za zadu vystřelil a snad by ještě žil,
jenže on žhavou hlavou
k spánku přiložil.

R.:

JESTLI SE TI CHCE

Bb Eb/Bb Bb Eb/Bb
1. Jestli se ti chce, tak půjdem ven
Bb Eb/Bb Bb Eb/Bb
Můžem se jít někam vykoupat,
C Eb F C
potom zajdem třeba do kina
Bb Eb/Bb Bb Eb/Bb
a večer možná někam zatančit.
2. Kamarád je kavárenský hráč,
Vezme nás do baru přes kuchyň,
můžu tě s ním aspoň seznámit,
kdysi jsme spolu hráli bigbít.
3. Zkoušeli jsme v sále ve Lhotce
a paní co je tam vedoucí,
dělá teď šatnářku ve Sportu,
Bb Eb/Bb Bb Eb/Bb Bb
skočím si tam pro cigarety.
C Eb Bb
4. Zapálím si jednu na cestu,
C Eb Bb
vychází to přesně k tramvaji.
C Eb Bb
Mhm, mh, už to znám,
C Eb F C
každý den tou cestou kouřívám.
Bb Eb/Bb
5. Kouř už stoupá vzhůru
Bb Eb/Bb Bb Eb/Bb Bb
k nebesům,
Bb Eb/Bb Bb Eb/Bb Bb
obloha je jeden černý mrak,
C Eb F
jako bych ho taky nějak znal,
C Eb F
odkud jenom, odkud kručínál.

C Eb F C
6. Zdá se mi, ze nikam nepůjdem.
Bb Eb Bb
Bůh se hněvá, už to nestihnem,
Eb Bb Eb Bb Eb
Už to nestihnem,
Bb
už to nestihnem.

BOŽÍ MLÝNY

R.: [Slyším boží mlýny, jak se otáčí] 3x
Otáčí, otáčí, otáčí
1. Ty mlýny melou celou noc,
melou celý den, melou bez výhod
a malou stejně všem,
melou doleva a melou doprava
melou pravdu i lež,
když zrovna vyhrává.
2. Melou otrokáře melou otroky,
melou na minuty na hodiny na roky,
melou pomalu a jistě ale melou včas,
já už slyším jejich hlas.
R.:
3. Ó, já bych chtěl alespoň chvíli být
mlynářem, pane já bych mlel,
až by se chvěla zem, to mi věřte,
uměl bych dobře mlít, já věděl,
komu ubrat, komu přitlačit.
Ty mlýny čekají někde nad námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas,
proboha melte, je čas.

SÁRA TRABANT

Ami Emi F C

R.: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo
F C
že tři poslové Boží k nám
F G
přišli na oběd
Ami Emi F C
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
F C
mi chybí abych tvoji duši
F G
mohl rozumět?
1. Sbor kajících mnichů
jde krajinou v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu
má jen přezíravý smích
A z prohraných válek
se vojska domů vrací
Však zbraně stále burácí
a bitva zuří v nich
2. Vévoda v zámku čeká na balkóně
až přivedou mu koně
a pak mává na pozdrav
A srdcová dáma
má v každé ruce růže
Tak snadno poplést může
sto urozených hlav
3. Královnin šašek
s pusou od povidel
sbírá zbytky jídel
a myslí na útěk
A v podzemí skrytí slepí alchymisté
už objevili jistě
proti povinnosti lék
4. Páv pod tvým oknem
zpívá sotva procit
tajemstvích noci
ve tvých zahradách
A já - potulný kejklíř,
co svázali mu ruce

teď hraju o tvé srdce
a chci mít tě nadosah

Ami Emi F C
Sáro, Sáro, pomalu a líně
F C
s hlavou na tvém klíně
F G
chci se probouzet
F C F C
Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno
F C F G
a v poledne už možná bude jiný svět
F C F C
Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!
F Dmi Cmaj
Andělé k nám přišli na oběd

TAJEMSTVÍ BUTY

A Fa
1. Nananananan.....
E7 D7
Jak je asi pod zemí,
Fa E7 D7
když je člověk umřeny?
Fa E7 D7
Radši se hned ožením
C Bb
a udělám to tajemství.
D7 A Fa
To tajemství. Nanananá
E7 D7
2. Nejdřív bude v mamince,
Fa E7 D7
ta ho trochu ponosí,

Fa E7 Fa D7 C
potom vyklouzne z maminky ven
Bb D A
a za pár dní mi bude podobný,
A F A
mi bude podobný, nynynyný...
F
3. Budeme pak spolu žít,
A
já mu všechno vysvětlím,
F Fa E7 D7 C Bb D
naučí se hudbou získávat chléb
A
a půjde na pohřeb.
E7 D7
4. V rakvi budu ležet já,
Fa E7 D7
tou dobou už umřeny,
Fa E7 Fa E7 D7 C Bb D
umřeny a vyměněný za tajemství.
Fa A E7 D7 Fa E7 D7 C Bb D A
Nanananá...

Tajemství nejtajnější.

JSEM ŠPATNÝ TANEČNÍK

C G7 C
1. Jsem špatný tanečník
F D7 G7
a neumím tančit, jak mi kdo píská.
Dmi D/Db Dmi
Zvlášť, když to zní, až v uších
G7
zazvoní,
CC G7 C (G7
G+)
ze ani nemám chuť slyšet to zblízka.
2. A vždycky se najde hudebník,
jenž pevně věří, že mě také získá

veselou písničkou pro svoje gala
show
a už z dálky na mě píská.
3. Ale já s tím mám špatnou
zkušenost,
Každý svůj tanec, každý sun krok
někdo říká.
Všechno, co vyvádíš, někdo do
rytmu seřadí
a vždycky někdo pro sebe to sčítá
4. Dávejte pozor, všude je plno
muzikantů,
chodí s pišťalkou a s brašnou plnou
písní.
A až se vás budou ptát, chcete-li
tancovat,
řekněte: „Netančím a navíc nejsem
místní..“

A VY PÁNI MUZIKANTI

G
1. A vy páni muzikanti
A D G
ničeho nehleďte,
necht' si všeci poručajů,
A D G
svoju vždycky veďte.
C
Necht'se třeba všeci bijů,
E A D
kdo bude mět solo.
G
Muziky nepočajte
A D G
chytrým ani volom.
2. A vy páni muzikanti
chvály nečekajte,
klobůky přes oči
a přes uši si dajte.

Necht' stará žaluje
a necht' statak pustne.
Necht' si každý soused třeba
před vámi odflusne.
3. A vy páni muzikanti,
nikomu neslužte.
Nedajte se přepřitit',
radši hubu drzte.
Chudým aj bohatým
hrajte rovným smyčcom
aby byla spravdnost
alespoň při muzice.
4. Muziko, muzičenko,
ty čarodějná,
do pekla pro tebe půjdu,
jak jsi mi věrná.
Necht' si ma lucifer
na vidle bere,
dušu som dal aj tak tobě
tobě, tož tu mi nesebere.

JSEM TU SÁM JAN JAKUB NOHA

Přineslo léto horkou noc
a já tu volám o pomoc:
Pojďte všichni ke mně jsem tu sám.
Otevřu okno dokořán, rozsvítím
lampu zavolám: „Pojďte všichni ke
mně jsem tu sám!..“
1. Pojďte sem můry tiplice, já se tu
věším na klíce, pojd'te všichni ke
mně, jsem tu sám
Se vši tou noční havětí, snad blízka
duše přiletí, pojd'te všichni ke mně
jsem tu sám
2. A hejna můr a sarančí se kolem
lampy roztančí, Pojd'te všichni ke
mně, jsem tu sám

Ten tanec ten mě rozdráždí a plamen
lampy zavraždí, pojd'te všichni ke
mně, jsem tu sám.

3. V hlavě mi bzučí jako v úle a já tu
jsem ne z vlastní vůle sám

Můry se kolem lampy mihotají a
ostatní se chichotají, ale já jsem tu
sám, jsem tu sám, jsem tu sám.

Jde o to přežít tuhle noc a nevolat
furt o pomoc, jste tu všichni u mě,
vždyť já vim, prej sám a sám...

MŮŽEŠ MĚ HOLKA TRÁPIT

1. Můžeš mě holka trápit,
brousit slova jak nůž.

Jestli chceš vytahuj dráčky,
tvoje voňavá růž
ze mě dál tvého otroka dělá,
ve snu vzlét jsem, pouta setřás,
ale chtěl bych zůstat dál.

2. Zůstala po tobě zhavá
místa po těle mým.
Jsem jen tvá včerejší zpráva,
ptám se zda klidně spíš.
Naše Love story mohla být skvělá,
ve snu vzlét jsem, pouta setřás,
ale chtěl bych zůstat dál.

3. Otvírám okno a skáču
chytej mě ty víš jak.
Dál vytáčeš mě jako káču,
jsem bez křídel pták.
Je mě půl a ty máš tu být celá,
ve snu vzlét jsem, pouta setřás,
ale chtěl bych zůstat dál.

MARKÉTA

E A E A

Markéto, Markéto, osedlej koně

E A E A

Jednoho pro sebe, druhého pro mě

G#mi C#mi F#mi H7

Budeme daleko, až sirény zazní

E A E A

Markéto, Markéto, svět se zbláznil

Mám ruce od krve a na botách bláto
Na rukou prsteny - kočičí zlato
Mládí mi uteklo a s ním moje zdraví
A kde sakra zůstaly můj dobrý
mravy?!

Včera jsem vyloupil Komerční
banku

S těmahle prachama budem si žít
jako na zámku

Podívej, holčičko, jak krásně šustí
Budeme bohatý, budeme tlustý

Koupím ti bourák pobitej zlatem
Obrovskej bílej dům, před domem
bazén
Se mnou pak navěky zůstaneš mladá
Markéto, Markéto, měj mě ráda

Teď mi jde po krku železná zmiže:
Soudce a komisař, policie
Jen co se dostanem za devatero hor a
lesů
Shodím tu tíhu, co na zádech nesu

Markéto, Markéto, osedlej koně
Jednoho pro sebe, druhého pro mě

Budeme za vodou, až sirény zazní
Markéto, Markéto, svět se zbláznil

PŘIJÍZDÍ POSEL

Ami G E7

Z ranního šera kdesi nad obzorem

Ami G E7

vynořil se jezdec s bílým praporem

Ami G E7

Přijíždí posel a rozhlíží se v davu

Ami G E7

Přijíždí posel a nese dobrou zprávu

Dmi G

Jenomže zapomněl

Dmi G

Jenomže zapomněl

Ami G E7

komu ji má dát

E7 Ami

Komu má zprávu předat?

Od města k městu putuje celou zemí

Zdálky už mává a volá: Otevřte mi!

Tluče na bránu města a brána otevře
se

Přijíždí posel a lidem zprávu nese

Jenomže zapomněl

co měl vlastně říct

Co tu měl vyřídit?

Krajinou stínů jezdec bloudí světem
Ve sněhu zbydou stopy - a stopy vít
smete
Cesta je nekonečná, odnikud nikam
vede
Přijíždí posel a nikdy nedojede
protože zapomněl
kdo ho posílá
Kdo ho posílá?

PAL VOCUŇ HAJZLE! JASNÁ PÁKA

A G# (E) F# A G# (E) F#
1. Hej koukej jít dál nemáš důvod tu
stát

A G# (E) F# A G# (E)
F#

takhle na mě ten pán co stál na
rohu řval

F# A H A F#

A H A

Ty co maj vlasy jako slečny ty jsou
pro nás moc nebezpečný

F# A H A H
znásilňujou naše ženy radši bych je
viděl vykleštěný

F# H A

R.: [: Pal vocuň hajzle! :]

A G# (E) F# A G# (E)
F#

2. Sed jsem si o kus dál přišlo na mě
spaní

A G# (E) F# A G#
(E) F#

koukej vstávat a pal křičí na mě
paní

F# A H A F#

A H A

Ty co nejsou vyholený myslej že
maj všechno dovolený

F# A H A

H

lžou a kradou jako straky tak
jakýpak s nima saky paky

F# H A

R.: [: Pal vocud' hajzle! :]

A G# (E)F# A G# (E)F#

3. Pak jsem do parku vlez na lavičku
si sed

A G# (E)F# A G# (E)F#

zavřu voči a hned stojí tu žlutej

pes

F# A H A F# A

H A

Voči má na mě vyvalený a přitom
zuby vyceněný

F# A H A

H

myslí si že jsem jeho kost tak teď
toho mám tak akorát dost

F# H A

R.: [: Pal vocud' hajzle! :]

MÁM JEDNU RUKU DLOUHOU BUTY

E C#mi A E

R.: [: Na na na na na ná ná :]

E C#mi G#mi F#mi

1. Najdem si místo kde se dobře
kouří

E C#mi G#mi F#mi

kde horké slunce do nápojů nepíchá

H H7 E A

kde vítr snáší žmolky ptačích
hovínek

H A H

okolo nás a říká

E C#mi G#mi F#mi

2 Můžeme zkoušet co nám nejlíp
zachtutná

E C#mi G#mi F#mi

a klidně se dívat jestli někdo nejde

H H7 E A

někdo kdo ví že už tady sedíme

H A H

a řekne nazdar kluci

E C#mi A E

R.: [: Mám jednu ruku dlouhou :]

E C#mi G#mi F#mi

3. Posad' se k nám necháme tě
vymluvit

E C#mi G#mi F#mi

a vzpomenout si na ty naše úkoly

H H7 E A H

tu ruku nám dej a odpočívej v pokoji

E C#mi G#mi F#mi

... tam na tom místě kde se dobře
není

E C#mi A E

R.: [: Na na na na na ná ná:] 4 krát

E C#mi A E E

C#mi A E

R.: [: Mám jednu ruku dlouhou -
mám jednu ruku dlouhou :] 4 krát

E C#mi A E E

C#mi A E

R.: [: Mám jednu ruku dlouhou -
máš jednu ruku dlouhou :] 4 krát